

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 43.

Vydána dne 19. července 1935.

Obsah: (153. a 154.) 153. Nařízení, kterým se provádí zákon o dopravě motorovými vozidly a jejich zdanění, některá ustanovení zákonů o organizaci veřejné služby zdravotní a zákonů o nakažlivých nemocech zvířat. — 154. Nařízení o povinném míšení lihu s pohonnými látkami.

153.

Vládní nařízení

ze dne 4. července 1935,

kterým se provádí zákon o dopravě motorovými vozidly a jejich zdanění, některá ustanovení zákonů o organizaci veřejné služby zdravotní a zákonů o nakažlivých nemocech zvířat.

Vláda republiky československé nařizuje podle zákona ze dne 12. dubna 1935, č. 77 Sb. z. a n., o dopravě motorovými vozidly a jejich zdanění, podle §§ 1 a 2 zákona ze dne 30. dubna 1870, č. 68 ř. z., o organizaci veřejné služby zdravotní, pokud se týče podle § 6 zák. čl. XIV/1876, kterým bylo upraveno veřejné zdravotnictví, podle §§ 3 a 4 zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 332 Sb. z. a n., jímž stát přejímá výkony zdravotně-policejní, podle §§ 1, 2 a 11 zákona ze dne 6. srpna 1909, č. 177 ř. z., o nakažlivých nemocech zvířat, a podle §§ 5 a 20 zák. čl. VII/1888, o úpravě zvěrozdravotnictví:

§ 1.

K § 1 zákona.

Vozidlo trolleyové jest takové vozidlo, které se pohybuje po zemi, nikoli však na kolejnicích a jest ve svém pohybu vázáno na vrchní elektrické vedení.

§ 2.

K § 3 zákona.

Tříletá praxe řidičská podle § 3, písm. b) zákona prokazuje se od 1. července 1938 vysvědčením vydaným osobou, u které byl žadatel jako řidič motorového vozidla zaměstnán. Toto vysvědčení musí býti ověřeno, jde-li o majitele (pachtýře, náměstka) živnostenské dopravy motorovými vozidly, příslušným

společenstvem, jinak jiným vhodným způsobem.

§ 3.

K § 6 zákona.

Rozsah veřejných zájmů bude stanoven zvláštním vládním nařízením.

§ 4.

K § 7 zákona.

(1) Oprávnění provozovati prozatím dopravu po předběžném ohlášení koncesnímu úřadu až do rozhodnutí o žádosti za koncesi přísluší toliko tomu koncesionáři, který podal žádost za udělení nové koncese nejpozději rok před uplynutím koncesní doby.

(2) Ohlášení uvedené v § 7, odst. 2 zákona musí se státi písemně nebo ústně do protokolu a jest v něm přesně uvést den, kdy a u kterého úřadu byla podána žádost za udělení nové koncese k dopravě žadatelem dosud provozované, dále sdělení, že o žádosti nebylo před uplynutím koncesní doby rozhodnuto a že žadatel bude dopravu provozovati prozatím v rozsahu své dřívější koncese až do právoplatného rozhodnutí o žádosti za propůjčení nové koncese.

(3) O tomto ohlášení vydá koncesní úřad do sedmi dnů potvrzení, které bude průkazem pro dozorní orgány, že bylo vyhověno předpisu § 7, odst. 2 zákona; opis potvrzení zašle koncesní úřad zároveň příslušnému ředitelství státních drah.

§ 5.

K § 8 zákona.

(1) Nejmenší výše pojistné částky stanoví se takto:

- a) pro úraz jedné osoby částkou 50.000 Kč,
- b) pro celou pojistnou příhodu:

aa) u motorových kol (motocyklů), ať s přívěsnými vozíky nebo bez nich, jakož i u motorových tříkolek částkou 100.000 Kč,

bb) u automobilů osobních a nákladních, jakož i u traktorů částkou 200.000 Kč,

cc) u autobusů

1. s přípustným počtem míst k sedění a k stání nejvýše pro 35 osob částkou 400.000 Kč,

2. s vyšším přípustným počtem míst k sedění a k stání částkou 600.000 Kč,

c) pro věcné škody částkou 10.000 Kč.

(2) Pojištění na příslušnou částku podle předchozího odstavce musí být sjednáno za každé motorové vozidlo, jehož se používá k dopravě pro provozování dopravní živnosti koncesionářovy.

(3) Koncesionář může sjednat pojištění na vyšší částky, než jak jest uvedeno v odstavci 1.

(4) Pojišťovny jsou povinny vydati pojištěným potvrzení o tom, na jakou částku jsou pojištěni a na jakou dobu zaplatili pojistnou prémii, a to pro každé motorové vozidlo zvlášť. Potvrzení musí obsahovati alespoň jméno koncesionáře, rejstříkovou (evidenční) značku vozidla, pojistné částky a dobu, na kterou je zaplacená pojistná premie. Potvrzení musí být pojišťovnou pojištěníkovi vydáno nejpozději do 10 dnů po zaplacení premie, aniž je potřebí, aby tento o ně žádal.

(5) Pojišťovna je povinna oznámit koncesnímu úřadu zrušení pojistné smlouvy.

§ 6.

K § 9 zákona.

(1) Dopravní řád, který koncesionář jest povinen uvést ve známost veřejnosti, musí být opatřen schvalovací doložkou koncesního úřadu a nesmí v něm být škrtnuto ani opravováno.

(2) V dopravních řádech vydaných před účinností zákona č. 77/1935 Sb. z. a n. musí být uvedena ustanovení § 8 tohoto nařízení.

§ 7.

K § 9, odst. 1 zákona.

Dopravní řády budťež vybudovány na těchto zásadách:

1. Dopravní řád pro hromadnou dopravu osob (§ 1, odst. 4 a § 65, odst. 4 zákona) musí obsahovati zejména ustanovení:

- a) o dopravní povinnosti a jejím rozsahu,
- b) o jízdních lístcích,

c) o chování se cestujících,

d) o nárocích cestujících, je-li doprava znemožněna,

e) o dopravě zavazadel a psů,

f) o dopravě nákladů podle § 15 zákona, pokud koncesionář takové náklady dopravuje,

g) o odpovědnosti z dopravní smlouvy za vzešlé škody.

2. Dopravní řád pro nehromadnou dopravu osob (§ 65, odst. 3 zákona) musí obsahovati zejména ustanovení podle č. 1, písm. a), c), d), e) a g).

3. Dopravní řád pro dopravu nákladů musí obsahovati zejména ustanovení:

a) o dopravní povinnosti a jejím rozsahu,

b) o způsobu zjišťování obsahu zásilek,

c) o podeji a výdeji zásilek, jakož i o nakládání a vykládání zásilek,

d) o odpovědnosti z dopravní smlouvy za vzešlé škody.

§ 8.

K § 9, odst. 4 zákona.

(1) V dopravním řádu pro pravidelnou hromadnou dopravu osob musí být uvedena doslovně nejméně tato ustanovení:

1. Doprava cestujících a zavazadel musí být provedena, je-li možná provozními zařízeními dopravcovými, není-li zakázána zákonnými předpisy nebo opatřeními z důvodů veřejného zájmu, nebrání-li dopravě události, které nebylo lze odvrátiti a zdolati, a jsou-li splněny podmínky tohoto dopravního řádu.

2. Z dopravy jsou vyloučeny osoby stížené nemocí sdělnou a osoby ohrožující bezpečnost ostatních cestujících.

3. Z dopravy mohou být vyloučeny osoby neslušně se chovající, opilé, dále osoby, které přestupují zákaz uvedený pod č. 10, nebo které jsou z jiných důvodů spolucestujícím na obtíž, na př. pro nemoc odpor vzbuzující. Za jízdy onemocnělý cestující musí však být dopraven aspoň do místa, kde je možno poskytnouti mu potřebné ošetření.

4. Jízdy konají se podle jízdního řádu vyvěšeného ve vozidle. Cestující se nepřijímají k dopravě v úsecích trati nebo zastávkách, kde to podle jízdního řádu není dovoleno.

5. Cestující je povinen zaplatiti jízdné podle schváleného sazebníku, vyvěšeného ve vozidle, a opatřiti si před zahájením jízdy jízdní lístek, ponechat si jej po celou dobu jízdy i při výstupu a prokázati se jím na vyzvání.

6. Po nastoupení jízdy není dovoleno postoupiti jízdní lístek jinému cestujícímu.

7. Jízdní lístek musí býti cestujícímu vydán pro celou jeho jízdu, musí cenou odpovídati zapravenému jízdnému, musí býti znehodnocen proštípnutím a smí býti odebrán pouze finančními orgány. Přerušil-li cestující jízdu, stává se jízdní lístek neplatným.

8. Neznehodnocený jízdní lístek nebo jízdní lístek, jehož údaje byly neoprávněně změněny, jest neplatný. Poškozený nebo pošpiněný jízdní lístek je platným jen tehdy, je-li možno z něho zjistiti potřebné údaje.

9. Je-li vozidlo plně obsazeno, jest řidič (průvodčí) povinen další cestující odmítnouti.

10. Jest zakázáno vozidlo znečišťovati, v něm kouřiti, plivati, žebrati, provozovati podomní obchod, za jízdy vystupovati nebo nastupovati.

11. Je-li jízda vozidla znemožněna a zřekl-li se cestující jízdy týmž anebo náhradním vozidlem, má nárok na vrácení celého jízdného, nenastoupil-li cestující jízdy vůbec, jinak jen na vrácení rozdílu mezi zaplaceným jízdným a jízdným za projetou trať. Byla-li jízda znemožněna mezi zastávkami, má cestující nárok na vrácení rozdílu mezi zaplaceným jízdným a jízdným za projetou trať až do nejbližší zastávky následující za místem, kde byla jízda znemožněna. Jiné nároky z důvodu znemožnění jízdy cestujícímu nepřislušejí.

12. Bude-li však cestující v případech znemožnění jízdy vozidla na své přání dopraven zdarma zpět do zastávky, ve které nastoupil cestu, nemá cestující nároku na vrácení rozdílu jízdného podle č. 11.

13. Cestující jest oprávněn vzíti s sebou do vozu ruční zavazadla, t. j. předměty snadno přenosné, pokud je lze uložit nad sedadlem a pod sedadlem, které cestující zaujímá, nebo na místě zvlášť určeném pro ruční zavazadla a pokud přepravě takových předmětů nebrání předpisy finanční, policejní nebo jiných úřadů správních a nemohou-li tyto předměty poškoditi motorové vozidlo nebo způsobiti škodu cestujícím.

14. Předměty, které cestující veze s sebou a které nelze ve vozidle umístiti jako ruční zavazadla (č. 13), dopravují se jako cestovní zavazadla na střeše motorového vozidla, nebo uvnitř vozidla mimo prostor, určený pro cestující, nebo ve vlečném voze k vozidlu připojeném, jestliže se svým objemem, tvarem, vahou a obalem hodí k dopravě, stačí-li místo a nebrání-li dopravě takových předmětů předpisy finanční, policejní nebo jiných úřadů správních a nemohou-li tyto předměty poškoditi motorové vozidlo ani způsobiti škodu cestujícím. Cestující je oprávněn podati jako

cestovní zavazadlo i takové předměty, které by byl oprávněn vézt s sebou jako ruční zavazadla, mimo předměty, uvedené pod č. 16.

15. Jako ruční a cestovní zavazadla jsou vyloučeny z dopravy:

a) předměty poštovního regálu,

b) nebezpečné předměty, zejména nabitě zbraně a látky, které mohou snadno vybuchnouti, dále látky jedovaté, samozápalné, hořlavé, žíravé, odpor vzbuzující nebo zapáchající, vyjímajíc předměty uvedené pod č. 16, 17 a 18,

c) živá zvířata, vyjímajíc malá domácí zvířata (č. 19),

d) předměty, které by mohly cestující obtěžovati nebo jim býti nepohodlné.

16. Osoby, které nosí při výkonu veřejné služby střelnou zbraň, jakož i lovci a střelci jsou oprávněni bráti s sebou jako ruční zavazadlo příruční střelivo. Příručním střelivem rozumí se nejvýše 300 nábojů, uschovaných v opascích, loveckých brašnách, skřínkách, ručních taškách a v podobných obalech.

17. Akumulátory lze bráti s sebou do vozidla jen tehdy, jsou-li odplynovací otvory zajištěny, aby kyselina nemohla z nich vystřikovati; musí býti postaveny na podlahu motorového vozidla.

18. Filmy lze dopravovati jen na střeše vozidla, jsou-li baleny ve schránkách buď kovových nebo dřevěných, plechem vykládaných nebo ohnivzdorně impregnovaných, nebo jsou-li uzavřeny v pevných, dobře utěsněných drážkovaných bednách dřevěných.

19. Cestující může s sebou vzíti do motorového vozidla malá domácí zvířata jako psy, kočky, králíky, drůbež, jsou-li v pevných schránkách s nepropustným dnem.

20. Pokud tomu nebrání policejní předpisy a pokud je ve vozidle místo, smí cestující s sebou vzíti do vozidla psa, opatřeného náhubkem a drženceho na šňůře. Psi, kteří jsou cestujícím na obtíž, jsou z dopravy vyloučeni.

21. Řidič vozidla (průvodčí) jest oprávněn přesvědčiti se v přítomnosti cestujícího o obsahu zavazadel.

(2) V dopravním řádu pro pravidelnou nehromadnou dopravu osob musí býti uvedena doslovně nejméně tato ustanovení:

1. Doprava cestujících a zavazadel musí býti provedena, je-li možna provozními zařízeními dopravními, není-li zakázána zákonými předpisy nebo opatřeními z důvodů veřejného zájmu, nebrání-li dopravě události, které nebylo lze odvrátiti a zdolati, a jsou-li splněny podmínky tohoto dopravního řádu.

2. Z dopravy jsou vyloučeny osoby stížené nemocí sdělnou a osoby ohrožující bezpečnost ostatních cestujících.

3. Z dopravy mohou být vyloučeny osoby neslušně se chovající, opilé, dále osoby, které přestupují zákaz uvedený pod č. 7, nebo které jsou z jiných důvodů spolucestujícím na obtíž, na př. pro nemoc odpor vzbuzující. Za jízdy onemocnělý cestující musí však být dopraven aspoň do místa, kde je možno poskytnouti mu potřebné ošetření.

4. Jízdy se konají podle jízdního řádu vyvěšeného ve vozidle. Cestující se nepřijímají k dopravě v úsecích trati nebo zastávkách, kde to podle jízdního řádu není dovoleno.

5. Cestující jsou povinni zaplatiti jízdné podle schváleného sazebníku.

6. Je-li vozidlo plně obsazeno, jest řidič (průvodčí) povinen další cestující odmítnouti.

7. Jest zakázáno vozidlo znečišťovati, v něm plivati, žebřati, provozovati podomní obchod, za jízdy vystupovati nebo nastupovati.

8. Je-li jízda vozidla znemožněna a zřekl-li se cestující jízdy týmž anebo náhradním vozidlem, má nárok na vrácení celého jízdného, nenastoupil-li cestující jízdy vůbec, jinak jen na vrácení rozdílu mezi zaplaceným jízdným a jízdným za projetou trať. Byla-li jízda znemožněna mezi zastávkami, má cestující nárok na vrácení rozdílu mezi zaplaceným jízdným a jízdným za projetou trať až do nejbližší zastávky následující za místem, kde byla jízda znemožněna. Jiné nároky z důvodu znemožnění jízdy cestujícímu nepřísluší.

9. Bude-li však cestující v případech znemožnění jízdy vozidla na své přání dopraven zdarma zpět do zastávky, ve které nastoupil cestu, nemá cestující nároku na vrácení rozdílu jízdného podle č. 8.

10. Cestující jest oprávněn vzíti s sebou zavazadla, t. j. předměty snadno přenosné, které lze uložit uvnitř vozu nebo na místě pro zavazadla zvláště určeném, jestliže dopravě takových předmětů nebrání předpisy finanční, policejní nebo jiných úřadů správních a nemohou-li tyto předměty poškoditi motorové vozidlo.

11. Jako zavazadla jsou vyloučeny z dopravy:

a) předměty poštovního regálu,

b) nebezpečné předměty, zejména nabitě zbraně a látky, které mohou snadno vybuchnouti, dále látky jedovaté, samozápalné, hořlavé, žíravé, odpor vzbuzující nebo zapáchající, vyjímajíc předměty uvedené pod č. 12, 13 a 14,

c) živá zvířata, vyjímajíc malá domácí zvířata (č. 15),

d) předměty, které by mohly cestující obtěžovati nebo jim býti nepohodlné.

12. Osoby, které nosí při výkonu veřejné služby střelnou zbraň, jakož i lovci a střelci jsou oprávněni bráti s sebou příruční stře-livo. Příručním střelivem rozumí se nejvýše 300 nábojů, uschovaných v opascích, loveckých brašnách, skřínkách, ručních taškách a v podobných obalech.

13. Akumulátory lze bráti s sebou do vozidla jen tehdy, jsou-li odplynovací otvory zajištěny, aby kyselina nemohla z nich vystříkovati; musí být postaveny na podlahu motorového vozidla.

14. Filmy lze dopravovati jen na střeše vozidla, jsou-li baleny ve schránkách buď kovových nebo dřevěných, plechem vykládaných nebo ohnivzdorně impregnovaných, nebo jsou-li uzavřeny v pevných, dobře utěsněných drážkových bednách dřevěných.

15. Cestující může s sebou vzíti do motorového vozidla malá domácí zvířata, jako psy, kočky, králíky, drůbež, jsou-li v pevných schránkách s nepropustným dnem.

16. Pokud tomu nebrání policejní předpisy a pokud je ve vozidle místo, smí cestující s sebou vzíti psa, opatřeného náhubkem a držného na šňůře. Psi, kteří jsou cestujícím na obtíž, jsou z dopravy vyloučeni.

17. Řidič vozidla (průvodčí) jest oprávněn přesvědčiti se v přítomnosti cestujícího o obsahu zavazadel.

(3) V dopravním řádu pro nepravidelnou hromadnou dopravu osob musí být uvedena doslovně nejméně tato ustanovení:

1. Doprava cestujících a zavazadel musí být provedena, je-li možná provozními zařízeními dopravcovými, není-li zakázána zákonnými předpisy nebo opatřeními z důvodů veřejného zájmu, nebrání-li dopravě události, které nebylo lze odvrátiti a zdolati, a jsou-li splněny podmínky tohoto dopravního řádu.

2. Z dopravy jsou vyloučeny osoby stížené nemocí sdělnou a osoby ohrožující bezpečnost ostatních cestujících.

3. Z dopravy mohou být vyloučeny osoby neslušně se chovající, opilé, dále osoby, které přestupují zákaz uvedený pod č. 9 nebo které jsou z jiných důvodů spolucestujícím na obtíž, na př. pro nemoc odpor vzbuzující. Za jízdy onemocnělý cestující musí však být dopraven aspoň do místa, kde je možno poskytnouti mu potřebné ošetření.

4. Cestující jsou povinni zaplatiti jízdné podle schváleného sazebníku.

5. Pořadatel jízdy jest povinen před zahájením jízdy opatřiti si hromadný jízdní lístek, ponechati si jej po celou dobu jízdy i při výstupu a prokázati se jím na vyzvání.

6. Jízdní lístek musí býti vydán pořadateli jízdy pro celou jízdu a pro všechny cestující a musí cenou odpovídati zapravenému jízdnému a smí býti odebírán pouze finančními orgány. Přijímáti cestou cestující, kteří nejsou zahrnuti v počtu cestujících, pro něž byl hromadný jízdní lístek vydán, není dovoleno.

7. Po nastoupení jízdy není dovoleno jízdní lístek postoupiti.

8. Jízdní lístek, jehož obsah byl neoprávněně změněn, jest neplatný. Poškozený nebo pošpiněný jízdní lístek uzná se jen tehdy, je-li možno z něho zjistiti obsah.

9. Jest zakázáno vozidlo znečišťovati, v něm kouřiti, plivati, žebřiti, provozovati podomní obchod, za jízdy vystupovati nebo nastupovati.

10. Je-li jízda znemožněna a zřekl-li se cestující jízdy týmž anebo náhradním vozidlem, má nárok na vrácení celého jízdného, nenastoupil-li cestující jízdy vůbec, jinak jen na vrácení rozdílu mezi zaplaceným jízdným a jízdným za projetou trať. Jiné nároky z důvodů znemožnění jízdy cestujícímu nepřislují.

11. Cestující jest oprávněn vzíti s sebou do vozu ruční zavazadla, t. j. předměty snadno přenosné, pokud je lze uložit nad sedadlem a pod sedadlem, které cestující zaujímá, nebo na místě zvlášť určeném pro ruční zavazadla a pokud přepravě takových předmětů nebrání předpisy finanční, policejní nebo jiných úřadů správních a nemohou-li tyto předměty poškoditi motorové vozidlo nebo způsobiti škodu cestujícím.

12. Předměty, které cestující veze s sebou a které nelze ve vozidle umístiti jako ruční zavazadla (č. 11), dopravují se jako cestovní zavazadla na střeše motorového vozidla, nebo uvnitř vozidla mimo prostor, určený pro cestující, nebo ve vlečném voze k vozidlu připojeném, jestliže se svým objemem, tvarem, vahou a obalem hodí k dopravě, stačí-li místo a nebrání-li dopravě takových předmětů předpisy finanční, policejní nebo jiných úřadů správních a nemohou-li tyto předměty poškoditi motorové vozidlo nebo způsobiti škodu cestujícím. Cestující je oprávněn podati jako cestovní zavazadlo i takové předměty, které by byl oprávněn vézt s sebou jako ruční zavazadla mimo předměty, uvedené pod č. 14.

13. Jako ruční a cestovní zavazadla jsou vyloučeny z dopravy:

a) předměty poštovního regálu,

b) nebezpečné předměty, zejména nabitě zbraně a látky, které mohou snadno vybuchnouti, dále jedovaté, samozápalné, hořlavé, žíravé, odpor vzbuzující nebo zapáchající, vyjímajíc předměty uvedené pod č. 14, 15 a 16,

c) živá zvířata, vyjímajíc malá domácí zvířata (č. 17),

d) předměty, které by mohly cestující obtěžovati nebo jim býti nepohodlné.

14. Osoby, které nosí při výkonu veřejné služby střelnou zbraň, jakož i lovci a střelci jsou oprávněni bráti s sebou jako ruční zavazadlo příruční střelivo. Příručním střelivem rozumí se nejvýše 300 nábojů, uschovaných v opasech, loveckých brašnách, skřínkách, ručních taškách a v podobných obalech.

15. Akumulátory lze bráti s sebou do vozidla jen tehdy, jsou-li odplynovací otvory zajištěny, aby kyselina nemohla z nich vystříkovati; musí býti postaveny na podlahu motorového vozidla.

16. Filmy lze dopravovati jen na střeše vozidla, jsou-li baleny ve schránkách buď kovových nebo dřevěných, plechem vykládaných nebo ohnivzdorně impregnovaných, nebo jsou-li uzavřeny v pevných, dobře utěsněných drážkovaných bednách dřevěných.

17. Cestující může s sebou vzíti do motorového vozidla malá domácí zvířata jako psy, kočky, králíky, drůbež, jsou-li v pevných schránkách s nepropustným dnem.

18. Pokud tomu nebrání policejní předpisy a pokud je ve vozidle místo, smí cestující s sebou vzíti do vozidla psa, opatřeného náhubkem a držného na šňůře. Psi, kteří jsou cestujícím na obtíž, jsou z dopravy vyloučeni.

19. Řidič vozidla (průvodčí) jest oprávněn přesvědčiti se v přítomnosti cestujícího o obsahu zavazadel.

(4) V dopravním řádu pro nepravidelnou nehromadnou dopravu osob musí býti uvedena doslovně nejméně tato ustanovení:

1. Doprava cestujících a zavazadel musí býti provedena, je-li možná provozními zařízeními dopravcovými, není-li zakázána zákonnými předpisy nebo opatřeními z důvodů veřejného zájmu, nebrání-li dopravě události, které nebylo lze odvrátiti a zdolati, a jsou-li splněny podmínky tohoto dopravního řádu.

2. Z dopravy jsou vyloučeny osoby stížené nemocí sdělnou.

3. Z dopravy mohou býti vyloučeny osoby

opilé, nebo osoby, které jsou z jiných důvodů na obtíž, na př. pro nemoc nebo neslušné chování, a dále osoby, které přestupují zákaz vozidla znečišťovat a v něm plivati. Za jízdy onemocnělý cestující musí býti dopraven aspoň do místa, kde je možno poskytnouti mu potřebné ošetření.

4. Cestující jsou povinni zaplatiti jízdné podle schváleného sazebníku (taxametu).

5. Je zakázáno vozidlo znečišťovat a v něm plivati.

6. Je-li jízda vozidla znemožněna, je cestující povinen zaplatiti jízdné jen za projetou trať. Cestujícímu nepřisluší z důvodů znemožnění jízdy žádné nároky.

7. Cestující jest oprávněn vzíti s sebou zavazadla, t. j. předměty snadno přenosné, které lze uložit uvnitř vozu nebo na místě zvláště určeném pro zavazadla, pokud dopravě takových předmětů nebrání předpisy finanční, policejní nebo jiných úřadů správních a nemohou-li tyto předměty poškoditi motorové vozidlo.

8. Jako zavazadla jsou vyloučeny:

a) předměty poštovního regálu,

b) nebezpečné předměty, zejména nabitě zbraně, látky, které mohou snadno vybuchnouti, dále látky jedovaté, samozápalné, hořlavé, žíravé, odpor vzbuzující nebo zapáchající, vyjímajíc předměty uvedené pod č. 10, 11 a 12,

c) živá zvířata vyjímajíc malá domácí zvířata (kočky, králíky a pod.), jsou-li v pevných schránkách s nepropustným dnem.

9. Pokud tomu nebrání předpisy policejní, smí cestující s sebou vzíti psa.

10. Osoby, které nosí při výkonu veřejné služby střelnou zbraň, jakož i lovci a střelci jsou oprávněni bráti s sebou příruční střelivo.

11. Akumulátory lze bráti s sebou do vozidla jen tehdy, jsou-li odplynovací otvory zajištěny, aby kyselina nemohla z nich vystříkavati; musí býti postaveny na podlahu motorového vozidla.

12. Filmy lze dopravovati jen, jsou-li baleny ve schránkách buď kovových nebo dřevěných, plechem vykládaných nebo ohnivzdorně impregnovaných, nebo jsou-li uzavřeny v pevných, dobře utěsněných drážkovaných bednách dřevěných.

13. Řidič vozidla (průvodčí) jest oprávněn přesvědčiti se v přítomnosti cestujícího o obsahu zavazadel.

(5) V dopravním řádu pro dopravu nákladů musí býti uvedena doslovně nejméně tato ustanovení:

1. Doprava nákladů musí býti provedena, je-li možna provozními zařízeními dopravcovými, není-li zakázána zákonnými předpisy nebo opatřeními z důvodů veřejného zájmu, nebrání-li dopravě události, které nebylo lze odvrátiti a zdolati, a jsou-li splněny podmínky tohoto dopravního řádu.

2. Z dopravy jsou vyloučeny předměty, jejichž doprava jest podrobena poštovnímu regálu a balíkové zásilky, na které se vztahuje zákaz dopravy podle § 16, odst. 2, případně odst. 3 zák. č. 77/1935 Sb. z. a n.

3. K dopravě jsou podmíněčně připuštěny:

a) látky výbušné, samozápalné, jedovaté, hořlaviny, látky žíravé, odpor vzbuzující a zapáchající, jestliže jsou splněny podmínky stanovené předpisy platnými pro jejich dopravu (§ 13 vládního nařízení ze dne 4. července 1935, č. 153 Sb. z. a n.),

b) potraviny a živá zvířata, jestliže jsou splněny podmínky § 13 vládního nařízení ze dne 4. července 1935, č. 153 Sb. z. a n.,

c) za zvlášť ujednaných podmínek předměty, které by svým objemem, tvarem, vahou nebo obalem při nakládání, dopravě nebo vykládání způsobovaly zvláštní obtíže.

4. Odesílatel jest povinen při podeji k dopravě udati obsah nákladu.

5. Dopravce nebo osoby v dopravním podniku zaměstnané jsou oprávněny přesvědčiti se za přítomnosti odesílatele nebo příjemce o obsahu nákladu.

6. Odesílatel jest povinen při podeji k dopravě odevzdati všechny doklady, kterých je zapotřebí, aby byly před dodáním nákladu příjemci splněny předpisy na ochranu zdraví lidí, zvířat a rostlin, dále předpisy finanční, policejní nebo jiných úřadů správních. Odesílatel ručí za všechny škody a tresty, které postihnou dopravce pro nesprávnost, neúplnost nebo nedostatečnost dokladů.

7. Při přijetí nákladu vydá dopravce přijímací list, ve kterém potvrdí převzetí zásilky.

(6) Dopravují-li se při hromadné dopravě osob také náklady do úhrnné váhy 100 kg podle § 15 zákona, musí v dopravním řádu pro pravidelnou hromadnou dopravu osob nebo pro nepravidelnou hromadnou dopravu osob býti uvedena doslovně nejméně tato další ustanovení:

1. Autobusem lze dopravovati, pokud místo stačí, jako náklad do úhrnné váhy 100 kg předměty, které nejsou jako ruční nebo cestovní zavazadla z dopravy vyloučeny, pokud tím nejsou ohroženy bezpečnost dopravy, život a zdraví dopravovaných osob.

2. Jestliže jest náklad do úhrnné váhy 100 kg již autobusem dopravován, je zakázáno další náklad k dopravě přijmouti.

3. Odesílatel jest povinen při podeji k dopravě udati obsah nákladu.

4. Řidič vozidla (průvodčí) jest oprávněn přesvědčiti se za přítomnosti odesílatele nebo příjemce o obsahu nákladu.

5. Při přijetí nákladu vydá řidič vozidla (průvodčí) přijímací list, ve kterém potvrdí převzetí zásilky.

§ 9.

K § 11 zákona.

(1) Nápis, kterým každý koncesionář jest povinen opatřiti vozidlo, musí obsahovati označení buď „Koncesovaná doprava osob“ nebo „Koncesovaná doprava nákladů“ podle toho, o který druh dopravy jde, dále jméno a příjmení koncesionáře (firmu), stanoviště živnosti, po případě i jméno a příjmení pachtýře. Mimo to musí nápis obsahovati ve znění stanoveném koncesním úřadem:

a) při pravidelné dopravě osob nebo nákladů počáteční a konečnou zastávku trati a nejdůležitější průjezdné zastávky,

b) při nepravidelné dopravě nákladů též vyznačení územního obvodu a únosnost vozidla, po případě označení druhu nákladu.

(2) Nápis budiž přiměřený rozměrům vozidla, čitelný a viditelně umístěn. Při hromadné dopravě osob budiž nápis umístěn na obou vnějších bočních stěnách vozidla. Označení trati při pravidelné dopravě budiž mimo to umístěno na předku vozidla. Při nehromadné nepravidelné dopravě osob budiž nápis o velikosti nejméně 7 cm × 20 cm umístěn na předním ochranném skle. Při dopravě nákladů budiž nápis umístěn na obou vnějších bočních stěnách vozidla tak, aby jej nebylo možno s vozidla sejmuti a v rozměrech nejméně 50 cm × 70 cm. Nápis musí býti čitelný a písmena nebo číslice musí býti tak velké, aby byly i na větší vzdálenost zřetelně viditelné. Nápis nesmí býti umístěn v blízkosti evidenční značky a rozeznávací značky státní příslušnosti vozidla.

(3) V nápisech na vozidlech jest nutno použiti úředních názvů míst.

§ 10.

K § 12 zákona.

(1) Lhůta uvedená v § 12, odst. 1, poslední věta zákona stanoví se do 31. prosince 1935. Koncesní úřad přesvědčí se po uplynutí této

lhůty, je-li příslušný personál přiměřeně znalý státního jazyka.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně i pro dopravu, k níž není třeba koncese podle § 2, písm. b), c), d), e), j) a k) zákona, a pro dopravu licentovanou; příslušným je zde okresní úřad, v jehož obvodu jest sídlo podniku (ústavu) nebo obec, jež dopravu provozuje, případně v jehož obvodu má osoba dopravu provozující své řádné bydliště.

(3) V okresích s jazykovou menšinou (§ 2, odst. 2 jazykového zákona) budiž personál pro služební styk s obecními dotčeného jazyka menšinového přiměřeně znalý tohoto jazyka.

§ 11.

K § 13 zákona.

(1) Výše jistoty stanoví se:

a) při nehromadné dopravě osob za každý osobní automobil částkou	500 Kč;
b) při hromadné dopravě osob:	
aa) za každý autobus s přípustným počtem míst k sedění a k stání nejvýše pro 35 osob částkou	2.500 Kč,
bb) za každý autobus s vyšším přípustným počtem míst k sedění a k stání částkou	3.500 Kč;
c) při dopravě nákladů:	
aa) za každé motorové kolo (motorcykl) s přívěsným vozíkem a za každou motorovou tříkolku částkou	500 Kč,
bb) za každý nákladní automobil a za každé jiné nákladní motorové vozidlo:	
1. do 1.500 kg únosnosti částkou	800 Kč,
2. nad 1.500 kg do 2.500 kg únosnosti částkou	1.200 Kč,
3. nad 2.500 kg do 5.000 kg únosnosti částkou	2.000 Kč,
4. nad 5.000 kg únosnosti částkou	3.000 Kč,
cc) za každý traktor nebo podobné motorové vozidlo částkou	1.500 Kč,
dd) za každý vlečný vůz částkou	500 Kč.

(2) Jistota vyměřená podle ustanovení předchozího odstavce nesmí pro jednotlivou koncesi převyšovati částku 25.000 Kč.

(3) Provozuje-li se pravidelná i nepravidelná doprava týmiž vozidly a byla-li jistota vyměřena již pro jednu koncesi, nelze ukládati novou jistotu.

(4) Jistota skládá se v zemi České u zemské finanční pokladny v Praze, v zemi Moravskoslezské u zemské finanční pokladny v Brně, v zemi Slovenské u generální finanční pokladny v Bratislavě a v zemi Podkarpatoruské u hlavní finanční pokladny v Užhorodě; příslušnost řídí se sídlem živnostenského podniku. Jistotou povinná osoba vyplní dvojmo složní list podle vzorce, který vydá ministerstvo financí. Pokladna jeden stejnopis uschovává, druhý stejnopis opatřený doložkou přijímací, podpisy zodpovědných úředníků a otiskem úředního razítka vydá složiteli a zároveň vyrozumí příslušný koncesní úřad a finanční úřad I. stolice.

(5) Jistota v hotovosti skládá se tak, že jistotou povinná osoba zaplatí peníz jistoty vplatním listkem poštovní spořitelny na šekový účet příslušné zemské finanční pokladny (odstavec 4).

(6) Ministerstvo financí může v dohodě s ministerstvem vnitra určit jiné uschovací místo a naříditi jiný způsob skládání jistoty, než jak stanoví odstavec 4 a 5.

(7) Jako jistota mohou býti přijímány:

a) státní cenné papíry republiky Československé, pokud jsou znamenány na pražské peněžní burse,

b) jiné veřejné dluhopisy domácí, t. j. vydané a splatné na území republiky Československé, které jsou podle zákona způsobilé k ukládání sirotčího jmění a jsou znamenány na pražské burse pro zboží a cenné papíry.

(8) Státní cenné papíry republiky Československé přijímají se v hodnotě kursovní, cenné papíry ostatní v hodnotě rovnající se dvěma třetinám kursovní hodnoty, v obou případech však nikoli v hodnotě vyšší než jmenovitě. Kursovní hodnota stanoví se podle kursu znameňaného v úředním kursovním listě pražské bursy pro zboží a cenné papíry z posledního bursovního dne přede dnem, kdy byly cenné papíry schovací místem převzaty a, nebyly-li toho dne znamenány, podle posledního záznamu ne staršího 14 dnů. Nedošlo-li k záznamu ani v posledních 14 dnech, určí ministerstvo financí, v jaké hodnotě mají býti převzaty.

(9) Pokud nebude ministerstvem financí v dohodě s ministerstvem vnitra podle od-

stavce 6 tohoto paragrafu určeno jiné uschovací místo nebo nařízen jiný způsob skládání jistoty, vydávají se kupony dlužních úpisů a cenných papírů koncesionáři ke dni splatnosti na zvláštní potvrzení.

(10) Bankovní zárukou rozumí se záruka zemských peněžních ústavů (Zemské banky v Praze, Hypoteční banky České v Praze, Hypoteční a Zemědělské banky moravské v Brně a Slezského pozemkového a komunálního úvěrního ústavu v Opavě) a akciových bank (§ 6 zákona ze dne 10. října 1924, č. 239 Sb. z. a n., o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů, ve znění čl. XVII zákona ze dne 21. dubna 1932, č. 54 Sb. z. a n.), vyjímajíce ty, pro které jest nařízeno příloží podle ustanovení zákona ze dne 10. října 1924, č. 240 Sb. z. a n., o příloží k ochraně peněžních ústavů a jejich věřitelů.

(11) Bude-li jistoty zcela nebo z části použito k úhradě závazků plynoucích z porušení povinností vyplývajících z ustanovení hlavy V a VIII zákona, musí koncesionář doplniti jistotu na stanovenou výši do 14 dnů počínající dnem následujícím po doručení výměru o použití složené jistoty k úhradě závazků. Nevyhoví-li koncesionář tomuto příkazu ve stanovené lhůtě, bude postupováno podle ustanovení § 49 zákona.

(12) Vzorec bankovní záruční listiny vydá ministerstvo financí.

(13) Jistotu lze vrátiti zcela nebo z části jen při úplném zastavení nebo částečném omezení dopravy bez újmy ustanovení obsažených v odstavci 1 a 2. Poukaz na vrácení jistoty vydá koncesní úřad jen po předchozí dohodě s příslušným finančním úřadem I. stolice.

§ 12.

K § 16 zákona.

(1) Balíkovými zásilkami rozumějí se všechny nákladní zásilky, které může pošta při svých zařízeních podle platných předpisů dopravovati.

(2) Dopravou v místě se rozumí doprava motorovými vozidly uvnitř určitého místa, při níž zásilka z okruhu tohoto místa nevystoupí.

(3) Místa, pro která je nádraží určeno, rozumí se jak místo, ve kterém je nádraží zřízeno, tak i ostatní místa, pro něž je toto nádraží činné.

§ 13.

K § 17 zákona.

Oddíl A.

(1) Dopravou motorovými vozidly podle

ustanovení tohoto oddílu rozumí se jak doprava provozovaná po živnostensku, tak i každá jiná doprava.

(2) Při dopravě potravin, a to i při dopravě podle ustanovení § 15 zákona, musí býti zejména dbáno toho, aby byl vůz čistý, dále, aby potraviny nepřišly do styku s náklady, které by je mohly znečistiti nebo porušiti, a aby nebyly ukládány v blízkosti páchnoucích nákladů, jichž pach by mohly přejmouti. Potraviny musí býti vždy v čistých obalech, kterými jsou bezpečně chráněny před prachem a jiným znečištěním. Těchto ustanovení je nutno zvláště dbáti při dopravě masa, výrobků z masa a mléka, chleba, jakož i jiných pekařských a cukrářských výrobků. Potraviny, které se požívají přímo bez další kuchyňské přípravy neb aspoň omytí, jako chléb, pekařské a cukrářské výrobky, výrobky z masa a mléka musí býti zvláště pečlivě baleny, pokud se dopravují s jinými předměty. Mléko dopravované v konvích je nutno chrániti vhodnou čistou příkryvkou v zimě před mrazem a v teplém počasí před sluncem. Kromě toho platí pro dopravu potravin též ustanovení následujícího odstavce.

(3) Maso nesmí býti ukládáno přímo na podlahu motorového vozidla, nýbrž na čisté plátno nebo na čisté dřevěné mříže a musí býti přikryto čistým plátnem. Skládání masa na zemi jest nepřipustno. Dopravovati současně v témž vozidle, sloužícím výhradně k dopravě masa, jiné předměty jest zakázáno. Rovněž jest zakázáno šlapati po masě při jeho nakládání, nebo sedati na ně za dopravy, i když je přikryto. Maso nesmí přesahovati okraj vozidla. Vnitřnosti smějí se dopravovati jen v čistých koších, nikoli v pytlích; pokud se nedopravují ve vozidlech zařízených podle ustanovení odstavce 4, musí býti uloženy v nepropustných nádobách.

(4) Vozidla, kterých se používá výhradně k dopravě masa, musí míti podlahu a stěny pobity nerezavějícím plechem a podlahu upravenou tak, aby bylo zabráněno odkapávání krve. Pokud jde o dopravu masa z jatek, může příslušný úřad kromě toho naříditi, že vozidla musí býti uzavřena a opatřena větracím, případně chladícím zařízením a háky na pověšení masa.

(5) Maso dopravované motorovým vozidlem přes hranice obce musí býti doprovázeno úředním průkazem o prohlídce masa vydaným orgány, které k tomu podle platných předpisů jsou povolány.

(6) Doprava zvířat, masa a zvířecích surovin z ciziny nákladními motorovými vozidly

jest zakázána. Osobními motorovými vozidly jest taková doprava dovolena toliko potud, pokud z okolností případu jest zřejmo, že takovou dopravou se nemá obcházeti zákaz stanovený v předchozí větě, a pokud dovoz takových předmětů nepodléhá kontrole pohraničního veterináře. Ustanovení jiných platných předpisů zůstávají nedotčena.

(7) Zvířata nebo maso jest dovoleno dopravovati jen motorovými vozidly, pro která jejich držitel má zvláštní osvědčení o jejich vhodnosti pro tento účel a evidenční knihu, které mu vydá za náhradu hotových výloh příslušný okresní úřad (podle vzorců A a B) na podkladě posudku úředního veterináře. Osvědčení a evidenční knihu nelze převáděti na jiné osoby a možno je odebrati úřadem, který je vydal, jestliže držitel nezachovává ustanovení o dopravě zvířat a masa, zvláště ustanovení o čištění a desinfekci.

Vzorec
A a B

(8) Vozidlo může býti uznáno za vhodné pro dopravu zvířat toliko tehdy, jestliže má podlahu a stěny nepropustné, aby tím bylo zabráněno vypadávání steliva a vytékání výkalů za dopravy, a jestliže má stěny tak vysoké, aby bylo zabráněno slintání a kálení dobytky přes okraj vozidla. Stěny musí býti vybity plechem aspoň do výše 20 cm; okraje plechů na podlaze musí býti mezi sebou spojeny spájením. Před zadní stěnou jest třeba v podlaze zřídití práh alespoň 10 cm vysoký a plechem pobitý, aby tím bylo zabráněno vytékání výkalů při spuštění zadní stěny vozidla.

(9) Úřední veterinář úřadu, který vydal osvědčení o vhodnosti vozidla pro dopravu zvířat nebo masa a evidenční knihu, provede vždy po šesti měsících revisi tohoto vozidla a výsledek zaznamená v evidenční knize. Tato revise bude vykonávána buď v podniku držitele vozidla u příležitosti jiného úředního jednání nebo, není-li to možné, v sídle úřadu. Držitelé vozidel jsou povinni na vyzvání úřadu své vozidlo do sídla úřadu k této revisi dopravit.

(10) Mimo tuto pravidelnou prohlídku podléhá motorové vozidlo příležitostným prohlídkám, které může prováděti kdykoliv úřední veterinář na trzích, jatkách a v železničních stanicích a bezpečnostní orgány i za dopravy.

(11) Veterinář pověřený prohlídkou zvířat a masa na jatkách může kromě toho každé motorové vozidlo, kterým má býti dopravováno maso nebo zvířecí suroviny, z dopravy vyloučiti, jestliže stav tohoto vozidla nevyhovuje předpisům tohoto paragrafu.

(12) O dobytčích pasech (průvodních listech) při dopravě zvířat motorovými vozidly

platí ustanovení § 8 zák. č. 177/1909 ř. z., pokud se týče ustanovení § 8 zák. č. VII/1888.

(13) Zvířata dopravovaná motorovými vozidly musí být prohlédnuta veterinářem k tomu pověřeným buď před naložením nebo po vyložení. Zvířata dopravovaná do jatek nemusí být při naložení veterinářem prohlédnuta. Prohlídku zvířat vykonanou před vstupem do tržiště sluší pokládati u zvířat určených na trh a dopravovaných tam motorovým vozidlem za prohlídku vykonanou po vyložení.

(14) Doprava zvířat nebo masa smí se konati nejvýše do vzdálenosti 150 km silničních.

(15) Zvířata, maso a zvířecí suroviny mohou být naloženy do motorového vozidla jen tehdy, bylo-li vozidlo napřed řádně vyčištěno a desinfikováno podle ustanovení odstavce 29.

(16) Pro nakládání zvířat třeba použití vhodného zvýšeného místa nebo rampy. Velká zvířata musí být ve vozidle umístěna tak, aby bylo znemožněno odkapávání slin nebo kálení přes stěny vozidla, a musí mít dostatečné místo k stání. Vepři musí mít místo k ležení a telata nesmí být svazována. Zvláštní schrány, ve kterých budou malá zvířata nebo drůbež umístěna, musí být vzdušné, prostorné, snadno přístupné k čištění a desinfekci a nesmí být zvířaty přeplňovány.

(17) Dopravovati týmž vozidlem zároveň zvířata jatečná s chovnými nebo s užitkovými zvířaty jest zakázáno. Dopravovati různé druhy zvířat jest dovoleno jen tehdy, bylo-li motorové vozidlo pro ten účel zvláště zařízeno.

(18) Doprava musí se díti rychle, pokud možno bez zastávek a nejkratší cestou, aby zvířata příliš netrpěla. Za dopravy není dovoleno mimo zvláště odůvodněné případy (poruchy vozidla) zvířata překládati na jiné silniční vozidlo.

(19) Při nakládání a vykládání zvířat a při jejich umístění v motorovém vozidle musí být postupováno tak, aby nebylo důvodů ke stíhání podle platných předpisů o ochraně zvířat proti týrání.

(20) Předpisy zákona č. 177/1909 ř. z. a zák. č. VII/1888 o dopravě zvířat z uzavřených obvodů a o dopravě zvířat podezřelých nebo nemocných některou nakažlivou nemocí hlášením povinnou vztahují se také na dopravu zvířat motorovými vozidly. Je-li podezření nakažlivé nemoci zvířat za dopravy nebo při vyložení, jakož i zahyne-li zvíře za dopravy, budiž použito ustanovení uvedených zákonů.

(21) Držitel motorového vozidla jest povinen vésti přesné záznamy v evidenční knize (vzorec B) o zvířatech nebo mase dopravovaném jeho motorovým vozidlem.

(22) Držitel motorového vozidla (řidič) jest povinen vykazati se kontrolním orgánům (odstavec 10 a 11) na požádání osvědčením a evidenční knihou.

(23) Zvířecí suroviny (kůže, kosti, střeva, chlupy, rohy a pod.) musí být za dopravy řádně přikryty a tak opatřeny, aby každé roztroušování a rozprašování bylo zamezeno.

(24) Vozidla sloužící k dopravě potravin nebo masa nesmějí být desinfikována páchnoucími desinfekčními prostředky. Způsob čištění a desinfekce vozidla je dále popsán v odstavci 29.

(25) Držitel motorového vozidla, kterého bylo použito k dopravě zvířat, masa a zvířecích surovin, jest povinen nejpozději do 24 hodin po ukončení dopravy vozidlo řádně vyčistiti a desinfikovati; pokud se tak nestalo, nesmí se vozidlo k dopravě vůbec použiti.

(26) Obce jsou oprávněny určit zvláštní místo ku provádění čištění a desinfekce.

(27) Obcím náleží přímý dozor nad prováděním čištění a desinfekce motorových vozidel používaných k dopravě zvířat, masa a zvířecích surovin. K úhradě nákladů vzešlých z provádění ustanovení předchozího a tohoto odstavce jest obec oprávněna vybírat od majitelů vozidel zvláštní poplatky schválené dohlédacím úřadem.

(28) Držitel motorového vozidla jest povinen zaznamenati v příslušné rubrice evidenční knihy den a hodinu, kdy čištění a desinfekce motorového vozidla byla provedena.

(29) Čištění a desinfekci třeba provést takto:

a) stelivo a hrubé nečistoty ve vozidle musejí být polity horkým 3% ním roztokem sodného louhu a potom odstraněny z vozidla vymetením, vyškrábáním nebo vyplavením silným proudem vody. Poté stěny karoserie a podlaha umyjí se (vydrhnou se) horkým 3% ním roztokem sodného žíravého louhu nebo 3% ním roztokem mazlavého mýdla. Stejně bud'ěž vyčištěny dřevěné přepážky, závory a nakládací rampa, bylo-li jí použito;

b) zostřená desinfekce motorového vozidla bude provedena na zvláštní nařízení úřadu, vždy však tehdy, bylo-li upotřebeno vozidlo k dopravě přežvýkavců nebo vepřového brava z místa, v jehož okolí do 20 km vypukla slintavka a kulhavka, nebo nebyla-li tato nákaza prohlášena ještě za zaniklou. Taktéž musí

býti provedena zosřtená desinfekce, vzniklo-li za dopravy nebo při vykládání zvířat podezření nákazy hlášením povinné nebo byla-li zjištěna taková nákaza. Tato desinfekce bude provedena vždy v přítomnosti úředního veterináře.

(30) Pro dopravu motorovými vozidly provozovanou podnikem Československé státní dráhy a podnikem Československá pošta platí tyto výjimky:

a) osvědčení o vhodnosti vozidla a evidenční knihu vydá těmto podnikům zemský úřad v Praze;

b) tyto podniky jsou povinny předvésti vozidla bez vyzvání k prohlídce vždy po šesti měsících tomu okresnímu úřadu, v jehož obvodu tou dobou dopravu jimi provozují;

c) podnik Československé státní dráhy může provádět čištění a desinfekci svých motorových vozidel, kterých používá k dopravě zvířat, masa a zvířecích surovin ve vlastních zařízeních; pro podnik Československá pošta platí obdobně pro čištění a desinfekci motorových vozidel stejné předpisy jako pro podnik Československé státní dráhy;

d) přímý dozor nad prováděním čištění a desinfekce takových vozidel náleží orgánům ustanoveným podnikem Československé státní dráhy nebo podnikem Československá pošta; tyto orgány jsou povinni potvrditi a zaznamenati v příslušné rubrice evidenční knihy den a hodinu provedení čištění a desinfekce vozidla;

e) při zosřtené desinfekci vozidel jmenovaných podniků není třeba přítomnosti zdravotního úředníka (lékaře, veterináře), není-li zjištěna zdravotní závada.

(31) Doprava zvířat nebo masa pro účely vojenské správy vojenskými nebo vojenskou správou najatými motorovými vozidly řídí se podle zvláštních vojenských předpisů a ustanovení tohoto paragrafu se na tuto dopravu nevztahují.

(32) a) Předpisy tohoto paragrafu s výjimkou ustanovení odstavců 3, 7, 23 a 24 pro dopravu zvířecích surovin do vlastního nebo z vlastního zemědělského podniku vlastním motorovým vozidlem neplatí.

b) Pro dopravu zvířat do vlastního nebo z vlastního zemědělského podniku vlastními motorovými vozidly platí pouze ustanovení odstavců 6, 12 až 20, 25 a 29.

(33) Při dopravě podle odstavců 30 až 32 je nutno dbáti, aby nebylo ohrožováno veřejné zdraví.

(34) Dopravovati mrtvolu motorovými vozidly lze toliko zvláštními vozidly k tomu úče-

lu určenými a zařízenými; prostor pro rakev musí býti se všech stran uzavřen. Těchto vozidel nesmí se používati k dopravě jiných nákladů ani k hromadné dopravě osob. Jinak platí pro dopravu mrtvol motorovými vozidly všeobecně platné předpisy pro dopravu mrtvol.

(35) Pro dozor nad potravinami při dopravě motorovými vozidly platí kromě ustanovení tohoto nařízení také ustanovení zákona ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z r. 1897, o obchodu s potravinami a některými předměty potřeby, a zák. čl. XIV/1876 a předpisy na jejich základě vydané. Přestupky ustanovení pro dopravu provozovanou po živnostensku stíhají se podle hlavy V zák. č. 77/1935 Sb. z. a n. a přestupky ustanovení pro ostatní dopravu podle oddílu VIII zák. č. 177/1909 ř. z., pokud se týče hlavy IX zák. čl. VII/1888, pokud nejsou trestny podle jiných ustanovení.

Oddíl B.

(1) Dopravou motorovými vozidly podle ustanovení tohoto oddílu rozumí se doprava provozovaná po živnostensku a doprava provozovaná na základě dopravní licence (hlava IV zákona).

(2) V motorových vozidlech používaných k hromadné dopravě osob musí býti vyvěšeno upozornění, že není dovoleno v nich kouřiti, plovati, žebrati, provozovati podomní obchod a vozidla znečišťovati.

(3) Motorová vozidla určená k dopravě osob musí býti řádně větrána, a to okny nebo sklápěcími okénkovitými křídly nebo větrníky ve střeše umístěnými, a v době zimní podle možnosti vytápěna.

(4) Z dopravy motorovými vozidly určenými k dopravě osob jsou vyloučeny osoby stížené nemocí sdělnou. Z této dopravy mohou býti vyloučeny osoby, které jsou pro nemoc nebo z jiných důvodů zdravotních spolestující na obtíž. Za jízdy onemocnělý cestující musí však býti dopraven aspoň do místa, kde je možno poskytnouti mu potřebné ošetření.

(5) Osoby, jichž se používá při dopravě motorovými vozidly, pokud přicházejí ve styk s obecnstvem, musí býti podle platných předpisů očkovány proti neštovicím a vždy po 5 letech přeočkovány.

(6) Motorová vozidla buďtež udržována v čistotě.

(7) Látky výbušné, samozápalné, jedovaté, hořlaviny, látky žíravé, odpor vzbuzující a zápachající jest přípustno dopravovati jen za podmínek, které budou stanoveny minister-

stvem vnitra v dohodě s ministerstvy národní obrany, průmyslu, obchodu a živností, veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a železnic. Pokud se tak nestane, platí pro dopravu těchto látek obdobné podmínky stanovené předpisy platnými pro přepravu na železnicích. Doprava látek v tomto odstavci uvedených pro účely vojenské najatými motorovými vozidly řídí se podle příslušného vojenského předpisu nebo nařízení a ustanovení tohoto odstavce se na tuto dopravu nevztahuje.

(8) Látky uvedené v předchozím odstavci není dovoleno dopravovati při dopravě nákladů do úhrnné váhy 100 kg podle § 15 zákona.

§ 14.

K § 20 zákona.

(1) Jízdní řád musí být sestaven pro každou koncesi zvlášť. Místa, kde vozidlo pravidelně, byť i jen podle potřeby, zastavuje, musí být v jízdním řádu vyznačena také číslicemi za sebou jdoucími; mimo to musí být v jízdním řádu uvedena u každé zastávky vzdálenost od počáteční zastávky v kilometrech.

(2) Koncesionář jest povinen schválený jízdní řád, jakož i každou jeho změnu vyvěsiti ve vozidlech, kterých používá k dopravě, a ve všech zastávkách na místě veřejně přístupném. Jízdní řád musí být opatřen schvalovací doložkou koncesního úřadu a nesmí v něm být škrtnuto ani opravováno.

§ 15.

K § 23 zákona.

(1) Žádost o koncesi musí obsahovati:

a) žádá-li osoba fyzická, průkaz o jejím věku, o státním občanství, o její zachovalosti a od 1. července 1938 též průkaz o řidičské praxi,

b) žádá-li společnost nebo společenstvo podle § 4 zákona, průkaz náležitostí tam uvedených,

c) údaj o druhu žádané dopravy (pravidelná, nepravidelná, hromadná, nehromadná, osob nebo nákladů), při nepravidelné dopravě nákladů také údaj o územním obvodu, ve kterém má být tato doprava provozována,

d) stanoviště živnosti, stanoviště vozidla a údaj, kde bude vozidlo garážovati,

e) údaje, jimiž se dovozuje potřeba zamýšlené dopravy,

f) při dopravě pravidelné přesný popis trati (zvlášť její počáteční a konečnou za-

stávku, jakož i všechny ostatní zastávky) a délku trati v kilometrech; k popisu nutno připojiti dvojmo mapu v měřítku aspoň 1:75.000, ve které budiž zamýšlená trať červeně vyznačena a dopravy v atrakčním obvodu této trati již provozované buďtež vyznačeny, a to železnice barvou hnědou a doprava motorovými vozidly provozovaná železnicí neb jiným podnikatelem barvou modrou,

g) návrh dopravního řádu a při dopravě osob také návrh sazebníku,

h) při pravidelné dopravě osob dvojmo návrh jízdního řádu,

ch) údaj doby, na kterou se o koncesi žádá,

i) údaj, zamýšlí-li žadatel provozovati dopravu celý rok nepřetržitě nebo jen v určitých ročních obdobích,

j) při dopravě nákladů případně údaj, zamýšlí-li provozovati žadatel dopravu pouze některého druhu nákladů a jakého,

k) počet, druh a typ motorových vozidel, případně přívěsných (vlečných) vozů, vlastní váhu vozidel i s karoserií, váhu největšího dovoleného nákladu, při dopravě osob také nejvyšší přípustný počet dopravovaných osob, největší osová tlaky jednotlivých vozidel při největším přípustném zatížení, největší možnou rychlost motorových vozidel a při užívání přívěsných (vlečných) vozů způsob jejich brzdění, dále nejdůležitější rozměry, zejména největší šířku, výšku a délku vozidel i s karoserií a vzdálenosti os a kol, popis vozidel a úřední průkaz, že typy motorových vozidel (nebo jednotlivá vozidla), kterých žadatel hodlá používat, byly připuštěny k jízdě po veřejných cestách; není-li žadatel ještě rozhodnut pro určitý typ vozidla, uveď v žádosti předepsané údaje o typech, z nichž hodlá, bude-li mu koncese udělena, vozidlo voliti,

l) potvrzení o zaplacení inkorporační taxy u příslušného živnostenského společenstva,

m) údaje o tom, zdali a která jiná koncese k dopravě byla žadateli již udělena a kterým úřadem, případně také, zdali žádá o udělení ještě jiné koncese k dopravě a u kterého úřadu,

n) u dopravy nákladů údaje o tom, zdali vozidla, kterého zamýšlí žadatel používat, se již používá v jiné dopravě, případně zdali o koncesi pro totéž vozidlo žádala nebo žádá také jiná osoba.

(2) Zamýšlí-li žadatel provozovati dopravu pravidelnou na několika tratích, musí žádati o koncesi pro každou trať zvlášť. Souvisí-li trať zamýšlené dopravy s jinou dopravou žadatelem již provozovanou, musí být tato souvislost v žádosti zvlášť vyznačena.

(3) Zamýšlí-li žadatel provozovati více druhů dopravy [odstavec 1, písm. c)], musí žádati o koncesi pro každý druh dopravy zvlášť.

(4) Ustanovení předchozích odstavců platí obdobně též pro žádosti o změnu koncese již udělené. Při žádosti o změnu koncese již udělené jest připojit také úředně ověřený opis koncesní listiny a podle povahy žádané změny koncese ještě další přílohy, jichž pro posouzení věci je zapotřebí.

§ 16.

K § 26 zákona.

(1) Pro každý druh dopravy (pravidelná, nepravidelná, hromadná, nehromadná, osob nebo nákladů) vydá se zvláštní koncesní listina.

(2) Koncesní listina musí obsahovati přesné znění nápisu, kterým je koncesionář povinen opatřiti vozidlo podle ustanovení §§ 11 a 12 zákona a §§ 9 a 10 tohoto nařízení.

(3) Ustanoveními, která mají zaručiti ochranu silnic a dopravy po nich, rozumějí se zejména zvláštní ustanovení, která bude nutno zachovávat vzhledem ke stavu silnic a cest a objektů na nich jsoucích se zřetelem k vozidlům, kterých koncesionář bude užívati a se zřetelem ke způsobu a hustotě dopravy na trati zamýšlené dopravy. Taková ustanovení mohou býti předepsána i dodatečně, ukáže-li se toho nutná potřeba.

§ 17.

K § 34, odst. 3 zákona.

(1) Za mimořádně zvýšenou potřebu ve smyslu ustanovení § 34, odst. 3 zákona považuje se jen taková potřeba, která vyžaduje použití najatých vozidel nejvýše třikrát v kalendářním roce, úhrnem nejdéle 42 dny; za mimořádné případy se považuje použití najatých vozidel v jednotlivém případě, jde-li o:

a) doplnění zásilky zboží určeného k lodní přepravě;

b) rychlou dopravu náhradní strojové součástky nutné k udržení výroby;

c) poruchu vlastního vozidla po dobu, po kterou je toto vozidlo v opravě.

(2) Každou dopravu, kterou hodlá podle ustanovení předchozího odstavce podniknouti, jest dopravovatel povinen oznámiti písemně dvojmo okresnímu úřadu místa, v němž se nachází provozovna, pro kterou se doprava děje, a to nejpozději v den, kdy doprava na-

jatými vozidly byla zahájena. Tento úřad zasle jedno oznámení příslušnému ředitelství státních drah.

(3) V oznámení jest uvést:

1. jméno (firmu) najimatele, jeho bydliště a předmět podnikání,

2. jméno (firmu), bydliště a předmět podnikání pronajimatele,

3. počet, druh a únosnost najatých vozidel,

4. datum, od kdy do kdy najatých vozidel použije,

5. zdali se najímá s vozidly i obsluhující personál,

6. účel, ke kterému má býti najatých vozidel použito (druh zboží, jež bude přepravováno, a místa, odkud a kam zboží bude přepravováno),

7. bližší odůvodnění mimořádné zvýšené potřeby nebo mimořádnosti případu.

§ 18.

K § 36, odst. 2 zákona.

Rozsah veřejných zájmů bude stanoven zvláštním vládním nařízením.

§ 19.

K § 38 zákona.

(1) Nápis, kterým majitel licence jest povinen opatřiti vozidlo, musí obsahovati označení buď „Licentovaná doprava osob“ nebo „Licentovaná doprava nákladů“, podle toho, o který druh dopravy jde, dále jméno a příjmení majitele licence a jeho stanovisko. Mimo to musí nápis obsahovati:

a) při pravidelné dopravě osob neb nákladů počáteční a konečnou zastávku trati a nejdůležitější průjezdné zastávky,

b) při nepravidelné dopravě nákladů též vyznačení územního obvodu dopravy.

(2) Další předpisy o označení vozidla licentované dopravy může stanoviti úřad, jenž licenci vydal, přihlížeje k účelu takové dopravy.

(3) Nápis budiž přiměřený rozměrům vozidla, čitelný a viditelně umístěn. Při hromadné dopravě osob a při dopravě nákladů budiž nápis umístěn na obou vnějších bočních stěnách vozidla. Nápis nesmí býti umístěn v blízkosti evidenční značky a rozěznávací značky státní příslušnosti vozidla.

(4) V nápisech na vozidlech jest nutno použiti úředních názvů míst.

§ 20.

K § 43 zákona.

(1) Pro každý druh dopravy (pravidelná hromadná osob, nepravidelná hromadná osob, pravidelná nákladů nebo nepravidelná nákladů) vydá se zvláštní výměr o udělení dopravní licence.

(2) Výměr o udělení dopravní licence musí obsahovati přesné znění nápisu, kterým jest majitel licence povinen opatřiti vozidlo podle ustanovení § 38 zákona a § 19 tohoto nařízení.

(3) Ustanoveními, která mají zaručiti ochranu silnic a dopravy po nich, rozumějí se zejména zvláštní ustanovení, která bude nutno zachovávat vzhledem ke stavu silnic a cest a objektů na nich jsoucích se zřetelem k vozidlům, kterých majitel licence bude užívati a se zřetelem ke způsobu a hustotě dopravy na trati zamýšlené dopravy. Taková ustanovení mohou býti předepsána dodatečně, ukáže-li se toho nutná potřeba.

§ 21.

K § 52 zákona.

(1) Okresní úřad zabaví motorové vozidlo tomu, kdo provozuje dále dopravu osob nebo nákladů bez koncese nebo bez dopravní licence, ačkoli byl již proto dvakrát pravoplatně potrestán (§ 52, odst. 1 zákona), jakož i v případech uvedených v § 52, odst. 2 zákona.

(2) Zabavení vykoná se tím způsobem, že exekuční orgán zabavené vozidlo zapíše a popíše v protokole. Zabavené vozidlo zajistí se účelným způsobem tak, aby ho nemohlo býti k další dopravě vůbec použito.

(3) Ten, komu bylo vozidlo zabaveno, jest povinen provésti na svůj náklad úpravu potřebnou k přiložení úřední závěry. Jest odpověden za neporušené zachování úřední závěry, neprokáže-li, že se porušení stalo nahodilou událostí, na které nemá viny, anebo jím nezaviněnou činností osoby, za kterou vůbec neručí.

(4) Hrozí-li nebezpečí z průtahu při neodvratitelné pohromě způsobené vyšší mocí (na př. při požáru), smí vlastník (držitel) motorového vozidla úřední závěru sejmouti, musí však o tom neprodleně učiniti oznámení úřadu, který vozidlo zabavil.

(5) Zabavené vozidlo zůstane zpravidla v opatrování osoby, již bylo zabaveno. Je-li však obava zneužití, budiž zabavené vozidlo

jinak bezpečně zajištěno. Může se tak státi zejména jeho úschovou u jiných osob.

(6) O zabavení budiž vyrozuměn vlastník (držitel) motorového vozidla. Ponechá-li se zabavené vozidlo v jeho opatrování, budiž upozorněn na následky, které by mělo bezprávné odstranění, poškození nebo jiné znehodnocení zabaveného vozidla. Nemožnost vyrozumění vlastníka (držitele) motorového vozidla není však na překážku zabavení vozidla.

(7) Zabavení (zajištění, úschova) motorového vozidla děje se na náklad a nebezpečí osoby, již bylo zabaveno.

(8) Odvolání z rozhodnutí okresního úřadu o zabavení nemá odkladného účinku.

§ 22.

K § 54 zákona.

(1) Obce jsou povinny opatřiti vnější bočné stěny vozidla trvalým nápisem: „Pravidelná doprava osob obce (města)“. Mimo to jsou obce povinny označiti vozidla jménem počáteční a konečné zastávky trati, jakož i jmény nejdůležitějších průjezdních zastávek na předku a na stranách vozidla.

(2) Nápis budiž přiměřený rozměrům vozidla, čitelný a viditelně umístěn.

(3) Náписы na vozidle musí odpovídati ustanovením § 12 zákona.

§ 23.

K §§ 57 a 58 zákona.

(1) Intensita používání motorových vozidel a vlečných vozů k jízdě jest pro daňovou povinnost nerozhodná.

(2) Rejstříkové (evidenční) značky přidělené pro účely výrobní, prodejní nebo zkušební, které nejsou vázány na určité motorové vozidlo, jsou předmětem a základem daně bez ohledu, má-li osoba, které tato značka byla okresním (státním policejním) úřadem přidělena, motorové vozidlo či nikoli.

§ 24.

K § 59 zákona.

(1) Službou telegrafní a telefonní rozumí se služba související se stavbou, udržováním a změnami telegrafní a telefonní sítě, stanic a příslušných zařízení. Motorová vozidla určená k přepravě telegrafního a telefonního materiálu, měřících a kontrolních přístrojů a zaměstnanců poštovní správy při této službě zaměstnaných jsou od daně osvobozena.

(2) Místní službou poštovní rozumí se služba vztahující se na dopravu pošty v hranicích obce a spojovací služba s nádražím, ze kterého se poštovní zásilky dopravují. Motorová vozidla, která slouží též k dopravě osob, nejsou od daně osvobozena.

§ 25.

K § 60 zákona.

(1) Novým motorovým vozidlem rozumí se motorové vozidlo, jehož všechny podstatné části, t. j. strojní část hnací a nosná konstrukce (chassis) i karoserie jsou nové. Motorové vozidlo, jehož jen jedna součást jest nová nebo které bylo sestaveno z několika starých součástí, nelze považovati za nové motorové vozidlo.

(2) Jinými hnacími látkami podle ustanovení § 60, odst. 1, písm. b) zákona rozumějí se na př. generátorové plyny, plyny stlačené v bombách, pára a pod. Ministerstvo financí určí způsob a postup, kterým bude zjišťováno u motorových vozidel s tímto pohonem, zda jsou splněny podmínky osvobození.

(3) Motorovými vozidly zařízenými pro pohon elektrinou rozumějí se elektrická vozidla akumulátorová.

§ 26.

K § 63 zákona.

(1) Poplatníci tuzemských motorových vozidel a vlečných vozů jsou povinni podle § 90 zákona prokázati finančním úřadům daňové součinitele jakož i veškeré okolnosti rozhodné pro výpočet daně.

(2) Sazby uvedené v § 63, odst. 1 zákona platí jen pro motorová vozidla poháněná minerálními oleji vůbec nebo jejich směsí s lihem.

(3) Příklad pro výpočet daně z nákladního automobilu s vlečným vozem, používaného k dopravě nákladů po živnostensku na dobu od 1. ledna do 30. června:

a) nákladní automobil o váze 4510 kg a únosnosti 5000 kg, opatřený na přední nápravě pneumatikami a na zadní nápravě obroučemi komorovými,

46 (4510 kg váhy zaokrouhleno na 4600 a děleno 100)

50 (5000 kg únosnosti děleno 100)

96 $\times$ 32.50 (sazba daně) . . . = 3120 Kč,

20%ní zvýšení u obroučí komorových = 624 Kč,

celoroční daň = 3744 Kč;

na dobu od 1. ledna do 30. června činí daň polovici roční daně, t. j. 1872 Kč;

b) vlečný vůz o únosnosti 400 kg, opatřený obroučemi komorovými,

4 (400 kg únosnosti děleno 100)

$\times$ 70 (sazba daně) . . . = 280 Kč,

20%ní zvýšení u obroučí komorových = 56 Kč,

celoroční daň = 336 Kč;

na dobu od 1. ledna do 30. června činí daň polovici roční daně, t. j. 168 Kč;

úhrnem činí daň z uvedeného motorového vozidla a jeho vlečného vozu za dobu od 1. ledna do 30. června 2040 Kč.

(4) Podrobnosti o tom, jak bude prokazováno sjednání dohody s ministerstvem železnic nebo s orgánem jím k tomu zmocněným o způsobu používání motorových vozidel ve smyslu § 63, odst. 6 zákona, budou stanoveny zvláštním vládním nařízením.

(5) Snížení daně podle § 63, odst. 8 zákona nepřísluší motorovým vozidlům a vlečným vozům, které nejsou ve vlastnictví nebo v držbě podniků Československé státní dráhy a Československá pošta nebo nejsou jimi najaty.

(6) Vypočtená daň se zaokrouhlí nahoru na celé Kč zvláště pro každé motorové vozidlo a zvláště pro každý vlečný vůz.

§ 27.

K § 65 zákona.

(1) Stálým stanovištěm motorového vozidla rozumí se zpravidla místo, ve kterém je vozidlo obvykle uschováno a které jest v obvodu okresního (státního policejního) úřadu, u něhož je vozidlo zapsáno v rejstříku československých motorových vozidel.

(2) Označení uvedené v úředním osvědčení o připuštění vozidla (o způsobilosti vozidla nebo typu) k jízdě je zpravidla rozhodné pro posouzení druhu motorového vozidla. Finanční úřad posoudí po dobrozdání příslušného zemského úřadu, jde-li o osobní automobily nebo autobusy, opatřené také zařízením umožňujícím výhradní dopravu nákladů, nebo o motorová vozidla s dvojitou vyměnitelnou karoserií, která se považují ve smyslu § 65, odst. 5 zákona za nákladní motorová vozidla. V kladném případě oznámí zemský úřad finančnímu úřadu také způsob, kterým se vypočte se zřetelem na konstrukci těchto vozidel jejich únosnost. Byla-li ke zjištění konstrukce a únosnosti motorového vozidla vykonána na poplatníkovu žádost odborná prohlídka nebo

zkouška, jest žadatel povinen uhraditi náklad s tím spojený.

§ 28.

K § 66 zákona.

(1) Osoby uvedené v § 62, odst. 1 až 4 zákona vypočtou si samy daň za každé motorové vozidlo a vlečný vůz a za každou rejstříkovou (evidenční) značku (§ 63, odst. 7 zákona) a bez úředního vyměření ji zaplatí způsobem uvedeným v § 67, odst. 1 a 3 zákona na zvolené platební období; je-li toto období kratší než kalendářní rok, na př. od 1. července do 31. prosince nebo od 1. dubna do 30. června, zaplatí daň poměrnou částí celoroční daňové sazby.

(2) Právo volby platebního období vykoná poplatník tak, že na rubu šekového vplatního lístku, a to na stvrzence, návěští a na složenice vyznačí dobu, na kterou daň platí. Rozhodným je údaj uvedený na části šekového vplatního lístku, kterou obdrží vyměřovací úřad (složenko). Nebyla-li volba platebního období poplatníkem vykonána nebo neodpovídá-li poplatníkem zvolená doba zákonem stanovenému období, určí příslušný vyměřovací úřad sám dobu, na kterou jest nebo má býti daň podle zákona zaplacená.

(3) Příklad k ustanovení § 66, odst. 3 zákona: Daň z motorového vozidla, jehož bylo použito k jízdě 4. dubna, jest zaplatiti buď na dobu od 1. dubna do 30. června nebo na dobu od 1. dubna do 31. prosince (podle volby poplatníkovy), a to nejpozději 4. dubna, avšak dříve než bylo vozidlo použito k jízdě.

(4) Změnu nastalou v platebním období v osobě poplatníka daně u tuzemských motorových vozidel a vlečných vozů, poznamená důchodkový kontrolní úřad, u něhož vozidlo je přihlášeno (§ 68, odst. 1 zákona), na stvrzence šekového vplatního lístku, kterou pak vrátí poplatníku. U motorových vozidel a vlečných vozů podniků Československé státní dráhy a Československá pošta poznamená takovou změnu zemské finanční ředitelství v Praze.

(5) Změnou daňového základu rozumí se změna daňových součinitelů (válcový obsah, váha, únosnost, obruče a pod.), zánik motorového vozidla nebo vlečného vozu anebo jeho přestavba na jiný druh, než který je označen v úředním osvědčení, a pod.

(6) Osoby, které přijíždějí cizozemskými motorovými vozidly a vlečnými vozy na přechodnou dobu do Československé republiky, jsou povinny ohlásiti při celním záznamu vo-

zidla a vlečného vozu jméno a bydliště poplatníka, druh motorového vozidla a dobu, po kterou hodlají pobýti v Československé republice. Na základě těchto údajů vypočte celní úřad daň, kterou jest poplatník povinen v hotovosti zaplatiti, a vydá mu daňový list.

§ 29.

K § 67 zákona.

(1) Platby na daň z motorových vozidel konají se v hotovosti u poštovního úřadu zvláštními šekovými vplatními lístky poštovní spořitelny nebo převodem za použití šekových vplatních lístků pro tuto daň výhradně určených na účet příslušného finančního úřadu I. stolice (§ 71 zákona). Šekové vplatní lístky, které lze obdržeti u poštovního úřadu v obvodu příslušného finančního úřadu I. stolice, případně u finančních úřadů I. stolice nebo u důchodkových kontrolních úřadů, musí poplatník ve všech částech přesně, správně a čitelně vyplniti.

(2) Platby na daň z motorových vozidel a vlečných vozů podniků Československé státní dráhy a Československá pošta konají služebny těchto podniků k tomu určené na účet zemského finančního ředitelství v Praze.

(3) Na každou platbu vykonanou na daň z cizozemských motorových vozidel a vlečných vozů u celního úřadu musí býti vždy vydán průpisem daňový list, jehož vzorec určí ministerstvo financí. Celní úřad jest povinen vydati daňový list též v případech, kdy tato daň byla pro další pobyt v tuzemsku placena šekovými vplatními lístky a kdy zbývá z těchto plateb při výstupu vozidla k dobru ještě určitý počet zdaněných dnů. Všechny stvrzenky šekových vplatních lístků se v tomto případě odeberou. Daňový list ztrácí platnost rok po vyhotovení (na příklad daňového listu vydaného 20. července 1935 lze použiti ještě 19. července 1936). Dny zbývající z daňového listu nelze vyčerpati po uplynutí jeho platnosti; rovněž daň připadající na dny za platnosti starého daňového listu nevyčerpané nelze přenést na nový daňový list, případně ji vratiti.

(4) Byla-li daň pro další pobyt cizozemského motorového vozidla v tuzemsku zaplacená šekovým vplatním lístkem pouze jednou a zbývá-li při výstupu vozidla k dobru ještě určitý počet zdaněných dnů, je daňový list vyhotoviti s účinností ode dne následujícího po vyčerpání starého daňového listu. Byly-li tyto daně pro další pobyt v tuzemsku zaplacený šekovými vplatními lístky vícekrát a zbývá-li při výstupu vozidla k dobru ještě

určitý počet zdaněných dnů, jest daňový list vystaviti s účinností od prvního dne pobytu zdaněného posledním šekovým vplatním listkem. Shledá-li celní úřad při výstupu vozidla, že určitá doba pobytu v tuzemsku nebyla zdaněna, jest daňový list vystaviti s účinností od prvního dne daní nekrytého.

(5) Opominou-li osoby uvedené v § 62, odst. 5 zákona při prodloužení pobytu v tuzemsku zaplatiti daň na dobu prodlouženého pobytu buď vůbec nebo částečně, jsou povinny zaplatiti daň za nezdaněné dny pobytu při výstupu motorového vozidla nebo vlečného vozu.

§ 30.

K § 68 zákona.

(1) Poplatníci jsou povinni přihlásiti tuzemská motorová vozidla a jejich vlečné vozy před použitím k jízdě důchodkovému kontrolnímu úřadu příslušnému podle místa stálého stanoviště motorového vozidla, a to písemně podle vzorce vydaného ministerstvem financí. Poplatníci rejstříkových (evidenčních) značek (§ 63, odst. 7 zákona) jsou povinni přihlásiti tyto značky stejným způsobem v den jejich přidělení, a to důchodkovému kontrolnímu úřadu příslušnému podle sídla podniku. Přihlášku nutno podati i pro motorová vozidla a vlečné vozy, které jsou od daně osvobozeny, a v ní uvést důvod, pro který se uplatňuje osvobození. Pro každé motorové vozidlo a pro každou rejstříkovou (evidenční) značku nutno podati samostatnou přihlášku. Vlečné vozy jest přihlásiti spolu s motorovým vozidlem na jedné přihlášce. Poplatník jest povinen přihlášku ve všech bodech přesně, správně a čitelně vyplniti. Jestliže nastaly v ohlášených údajích později změny, není povinností podávati dalších přihlášek. Přihlášku lze koupiti u okresních finančních ředitelství (finančních inspektorátů) nebo u důchodkových kontrolních úřadů.

(2) Odbytem motorového vozidla ve smyslu § 68, odst. 2 zákona rozumí se každý jeho převod do vlastnictví nebo držby jiné osoby, která není výrobcem motorových vozidel nebo karosérií nebo správkařem motorových vozidel nebo obchodníkem motorovými vozidly. Ohlášku jest podati písemně důchodkovému kontrolnímu úřadu příslušnému podle sídla podniku osoby, která provádí odbyt motorového vozidla, a jest v ní uvést druh, typ a rok výroby vozidla, výrobní číslo chassis, výrobní číslo motoru, jméno a příjmení osoby, na niž vozidlo přechází, její bydliště (sídlo) a datum odbytu.

(3) Při změnách nastalých později v údajích ohlášených podle odstavce 1 jsou poplatníci povinni podati novou vyplněnou přihlášku, ve které musí v příslušném bodě (změny) uvést, v jakém směru původní přihláška se mění.

§ 31.

K § 69 zákona.

(1) Osvědčením o zápisu motorového vozidla do rejstříku vedeného u okresního (státního policejního) úřadu rozumí se osvědčení vydané podle ustanovení § 16, odst. 4 zákona ze dne 26. března 1935, č. 81 Sb. z. a n., o jízdě motorovými vozidly.

(2) O tom, má-li býti motorové vozidlo úředně zajištěno, rozhodne po případné místní prohlídce vozidla důchodkový kontrolní úřad.

(3) Zajištění provede se tak, aby motorového vozidla nebo vlečného vozu nemohlo býti vůbec k jízdě použito.

(4) Osoby uvedené v § 62, odst. 1 až 3 zákona jsou povinny provést na svůj náklad úpravu potřebnou k přiložení úřední závěry. Tyto osoby jsou též odpovědny za neporušené zachování úřední závěry, neprokáží-li, že porušení stalo se nahodilou událostí, na které nemají viny, nebo jimi nezaviněnou činností osoby, za niž vůbec neručí.

(5) Hrozí-li nebezpečí z průtahu při neodvratitelné pohromě způsobené vyšší mocí (na př. při požáru), smí vlastník (držitel) motorového vozidla nebo vlečného vozu úřední závěru sejmouti, musí však o tom zároveň učiniti oznámení příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu.

§ 32.

K § 72 zákona.

(1) Hromadnou dopravou osob autobusy rozumí se doprava motorovými vozidly, kterými lze dopravovati více než 8 osob počítajíc v to řidiče. Počet skutečně dopravovaných osob, dále druh a typ motorového vozidla jest pro daňovou povinnost nerozhodný.

(2) Náhradou poskytnutou za hromadnou dopravu osob a s ní související službu jest také náhrada za pohonné látky, náhrada provozních výdajů, náhrada za opotřebení vozidla, čekací poplatky a pod., a to ať se poskytují v penězích či jinak, nikoli však náhrada za dopravu zavazadel.

(3) Pokutami vybíranými od cestujících rozumějí se pokuty vybírané osobami uvedenými v § 74, odst. 2 zákona.

§ 33.

K § 73 zákona.

(1) Pokud jízdné není osvobozeno od daně podle ustanovení § 73, odst. 1, písm. a) zákona, jest podrobena dani za celou jízdu, tedy i za úsek projetí v obvodu obce.

(2) V případech uvedených v § 73, odst. 1 zákona odpadají povinnosti podle § 76, § 77, odst. 4, a § 83 zákona. Ohlašovací povinnost podle § 82 zákona nutno však splniti.

§ 34.

K § 74 zákona.

Osobami povinnými k placení jízdného jsou osoby poskytující náhradu za dopravu podle ustanovení § 72, odst. 2 zákona.

§ 35.

K § 75 zákona.

(1) Žádost za snížení daně z jízdného podle ustanovení § 75, odst. 2, první věta zákona jest podati u příslušného finančního úřadu a ve druhém vyhotovení také u příslušného ředitelství státních drah. Oboje vyhotovení žádosti jest doložiti mapkou kraje, na níž jest zakresliti trať, pro kterou se žadatel domáhá slevy, všechny další trati, na kterých provozuje pravidelnou hromadnou dopravu osob, jakož i nejblíže železniční trať; dále jest třeba připojiti také platný jízdní řád, sazebník a opis koncesní listiny. Finanční úřad I. stolice přezkouší doklady, jakož i správnost údajů uvedených v žádosti, připojí k ní dobrozdání, které mu zašle ředitelství státních drah, a předloží věc s vlastním návrhem ministerstvu obchodu.

(2) Žádost na snížení daně z jízdného podle ustanovení § 75, odst. 2, druhá věta zákona jest podati u finančního úřadu I. stolice, který ji po instruování předloží ministerstvu financí k rozhodnutí.

§ 36.

K § 76 zákona.

(1) Osoby uvedené v § 74, odst. 2 zákona jsou povinny před zahájením jízdy vydati při pravidelné hromadné dopravě osob každé dopravované osobě úředně označený jízdní lístek a před vydáním znehodnotiti jej proštípnutím. Při nepravidelné hromadné dopravě osob může býti všem nebo několika dopravovaným osobám vydán toliko jeden společný jízdní lístek.

(2) Za průkaz pro dopravované osoby podle ustanovení § 76, odst. 2 zákona považují se

jízdní lístky odpovídající celé jízdě a stanovenému jízdnému.

(3) Při pravidelné hromadné dopravě musí býti:

a) jednoduché jízdní lístky upraveny tak, aby obsahovaly:

aa) jméno nebo firmu osoby povinné k vybírání daně a stanoviště živnosti,

bb) označení trati, pro kterou platí, případně také směru jízdy (na př. označení tam, zpět nebo I, II) a označení zastávek názvy nebo číslicemi; číslice označující zastávky na jízdním lístku musí býti totožné s číslicemi zastávek uvedenými v jízdním řádu a sazebníku,

cc) jízdné i s daní z jízdného za celou trať nebo její úsek, které musí se shodovati s jízdným podle sazebníku,

dd) dobu nastoupení jízdy (měsíc, den a hodina),

ee) řadu (písmeno) a pořadové číslo jízdního lístku,

ff) číslování prováděné postupně od číslice 1 nejméně do 10.000; jízdní lístky musí býti vydávány ze sešitů nejméně po 50, případně po 100 listech nepřetržitě za sebou číslovaných, a to zvlášť pro každou cenu jízdného.

b) Zpáteční jízdní lístky musí vykazovati náležitosti uvedené pod písm. a), musí býti jako zpáteční označeny a musí býti upraveny tak, aby z nich byla zřejma doba nastoupení první jízdy a nastoupení jízdy zpáteční.

c) Předplatní jízdní lístky mohou býti vydávány pro určitý počet jízd bez časového omezení (blokové) nebo na určitou dobu (týdenní, měsíční a pod.). Blokové jízdní lístky musí býti ve zvláštním obalu a musí obsahovati stejné náležitosti jako jízdní lístky jednoduché [odstavec 3, písm. a)] nebo jako zpáteční [odstavec 3, písm. b)]. Na obalu musí býti vyznačen úsek trati, pro kterou jízdní lístky platí, a úhrnná cena jízdného za celý blok. V obalu musí býti uložen pouze takový počet jízdních lístků, pro kolik jízd jsou jízdní lístky předplaceny. Jednotlivé jízdní lístky jsou neplatné, nevykáže-li se cestující zároveň příslušným obalem. Jízdní lístky platné pro určitou dobu (týdenní, měsíční a pod.) musí býti jako takové označeny a musí obsahovati jméno nebo firmu osoby povinné k vybírání daně, stanoviště živnosti, označení trati nebo úseku, pro který platí, jméno, zaměstnání a bydliště dopravované osoby, dobu, pro kterou byl jízdní lístek vydán, a jízdné; dopravovaná osoba musí jej vlastnoručně podepsati. Tyto jízdní lístky musí býti v jednom kalendářním roce nepřetržitě za sebou číslované.

d) Zlevněné jízdní lístky (na př. dělnické, žákovské a pod.) musí býti jako takové označeny a musí svou úpravou vyhovovati ustanovením tohoto odstavce. Orgánové finanční správy jsou oprávněni požadovati od osob průkazy o tom, že splnily podmínky pro vydání zlevněných jízdních lístků. Průkaz může býti podán jen způsobem, který stanoví ministerstvo průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministerstvy financí, sociální péče, vnitra a železnic.

(4) Jízdní lístky všeho druhu musí býti úředně označeny a musí býti osobami uvedenými v § 74, odst. 2 zákona znehodnoceny proštípnutím (§ 76, odst. 1 zákona) ve všech bodech (údajích) rozhodných pro určení jednotlivé jízdy.

(5) Osoby uvedené v § 74, odst. 2 zákona mohou vydávati jen takové jízdní lístky, jejichž vzorec byly předem schváleny příslušným finančním úřadem I. stolice. Vzorec jízdních lístků pro hromadnou dopravu osob provozovanou podnikem Československé státní dráhy schvaluje zemské finanční ředitelství v Praze.

(6) Při nepravidelné hromadné dopravě musí býti jízdní lístky vydány průpisem z bloků (rejstříků) obsahujících 50 jízdních lístků nepřetržitě za sebou číslovaných a musí býti upraveny tak, aby z nich bylo zřejmo jméno nebo firma osoby povinné k odvádění daně a stanoviště živnosti. Při vystavování jízdních lístků zapíše se písmeno a číslice rejstříkové (evidenční) značky použitého autobusu, počáteční a konečná zastávka jízdy s vyznačením hlavních míst, jimiž se projíždí, datum a hodina jízdy, počet dopravovaných osob, jméno, příjmení a bydliště pořadatele výpravy, jízdné i s daní z jízdného a podpis vystavovatele. Pořadatel výpravy musí býti vydán před začátkem jízdy průpis takového jízdního lístku.

(7) Byla-li hromadná doprava osob obstarána za úplatu společně s jinými službami, které nesouvisejí s dopravou jako takovou, nebo byla-li hromadná doprava osob za úplatu zprostředkována třetí osobou, musí býti v jízdním lístku vedle náležitostí stanovených v odstavci 6 také vyznačena výše úplaty zaplacené dopravovanými osobami za tyto jiné služby nebo za zprostředkování dopravy a jméno (firma) a bydliště (sídlo) osoby, která dopravu za úplatu zprostředkovala.

(8) Upozornění podle ustanovení § 76, odst. 5 zákona musí býti čitelné a viditelné umístěno uvnitř motorového vozidla.

§ 37.

K § 77 zákona.

Oddíl A.

(1) Při hromadné dopravě osob, s výjimkou dopravy podle ustanovení § 72, odst. 3 zákona a s výjimkou nepravidelné hromadné dopravy osob cizozemskými motorovými vozidly v tuzemsku, vypočtou osoby povinné k odvádění daně z jízdného tuto daň samy za každý kalendářní měsíc nebo jeho část z celkového jízdného za hromadnou dopravu osob v tomto období po srážce daně z obrátu a vrácení jízdného (§ 81, odst. 1 zákona) a odvedou ji bez úředního vyměření nejpozději do 10. dne příštího měsíce, a to jednou šestinou takto vypočteného jízdného (i s daní). Při sazbě daně snížené podle § 75, odst. 2 zákona odvede se daň zlomkem, jehož čitatelem je snížená daňová sazba a jmenovatelem táž daňová sazba zvýšená o jedno sto (na př. při sazbě 15% činí daň 15/115 jízdného po srážce daně z obrátu a vrácení jízdného).

(2) Při dopravě osob podle ustanovení § 72, odst. 3 zákona vypočtou osoby povinné k odvádění daně z jízdného tuto daň samy za každý kalendářní měsíc nebo jeho část tak, že násobí počet dopravovaných osob počtem kilometrů skutečně projetých těmito osobami při jednotlivých dopravách (jízdech), vzniklé součiny sečtou a výsledek násobí 5 haléři. Takto vypočtenou daň odvedou do 10. dne příštího měsíce.

(3) Při nepravidelné hromadné dopravě osob cizozemskými motorovými vozidly v tuzemsku odvedou podnikatelé dopravy nebo jejich zmocněnci daň z jízdného sazbou stanovenou v § 75, odst. 3 zákona při celním záznamu vozidla, a byla-li doprava nastoupena v tuzemsku nebo jde-li o doplatek na dani, při výstupním celním řízení.

Oddíl B.

(1) Při hromadné dopravě osob, s výjimkou nepravidelné hromadné dopravy osob cizozemskými motorovými vozidly v tuzemsku, jsou osoby povinné k odvádění daně z jízdného také povinny předložit příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu (§ 84 zákona) za každý kalendářní měsíc nebo jeho část ve lhůtě stanovené pro odvedení daně měsíční výpočty této daně, které musí obsahovati:

a) jméno a bydliště osoby povinné k odvedení daně, případně ručitele (§ 77, odst. 1 zákona),

b) označení trati, při pravidelné hromadné dopravě v tuzemsku nebo z tuzemska do ci-

ziny počáteční zastávku této dopravy, při nepravidelné hromadné dopravě tuzemské nebo z tuzemska do ciziny stanoviště motorového vozidla, při pravidelné hromadné dopravě cizozemskými motorovými vozidly v tuzemsku označení místa, kde jest pravidelná konečná zastávka této dopravy v tuzemsku, a při pravidelné hromadné dopravě cizozemskými motorovými vozidly z ciziny přes tuzemsko do ciziny označení místa, kde jest první zastávka této dopravy v tuzemsku,

c) celkové jízdné (i s daní z jízdného a s daní z obratu) v kalendářním měsíci, za který se výpočet podává, při hromadné dopravě osob zprostředkované za úplaty třetími osobami i celkovou výši této úplaty, a při dopravě podle ustanovení § 72, odst. 3 zákona též délku jednotlivých projetých tratí nebo jejich úseků v kilometrech a počet osob na každé z těchto tratí nebo jejich úseků dopravených,

d) srážky (daň z obratu a jízdné vrácené podle ustanovení § 81, odst. 1 zákona),

e) základ pro výpočet daně,

f) daňovou sazbu a výši daně z jízdného,

g) data platby,

h) údaj, kterým osobám vozidla byla půjčena nebo pronajata a pro který den,

ch) podpis osoby povinné k odvádění daně.

(2) Při dopravách uvedených v odstavci 1 musí býti pro každou trať podán zvláštní výpočet; při nepravidelné dopravě uvedou se v měsíčním výpočtu všechny jednotlivé dopravy (jízdy). Vzorec výpočtu daně z jízdného vydá ministerstvo financí.

(3) Při nepravidelné hromadné dopravě cizozemskými motorovými vozidly v tuzemsku jsou podnikatelé dopravy nebo jejich zmocněnci povinni při celním záznamu vozidel, a byla-li doprava nastoupena v tuzemsku nebo jde-li o doplatek na dani, při výstupním celním řízení přihlásiti ústně počet dopravovaných osob, směr dopravy a délku trati v kilometrech.

Oddíl C.

Podniky Československé státní dráhy a Československá pošta odvádějí daň z jízdného svými služebnami k tomu určenými a zasílají výpočty upravené v dohodě se zemským finančním ředitelstvím v Praze za všechnu dopravu provozovanou jimi na území Československé republiky tomuto ředitelství.

Oddíl D.

Ručením podle ustanovení § 77, odst. 1 zákona rozumí se závazek uspokojiti stát v případě, že by osoba povinná k odvádění daně nedostála své povinnosti. Rukojmí ručí vedle hlavního dlužníka, a to teprve za ním (podpůrně). Podmínkou pro uplatnění ručení jest nedobytnost daňové pohledávky na hlavním dlužníkovi. Daň musí tudíž býti žádána a vymáhána řízením donucovacím nejprve od hlavního dlužníka a teprve, když a pokud vymáhání daně na této osobě bylo bez výsledku, může býti uplatněno ručení.

§ 38.

K § 79 zákona.

(1) Platby na daň z jízdného konají se v hotovosti u poštovního úřadu zvláštními šekovými vplatními lístky poštovní spořitelny nebo převodem za použití šekových vplatních lístků pro tuto daň výhradně na účet příslušného finančního úřadu I. stolice (§ 84 zákona). Šekové vplatní lístky, které lze obdržeti u poštovních úřadů v obvodu příslušného finančního úřadu I. stolice, případně u finančních úřadů I. stolice nebo u důchodových kontrolních úřadů, musí býti ve všech částech přesně, správně a čitelně vyplněny.

(2) Při nepravidelné hromadné dopravě cizozemskými motorovými vozidly v tuzemsku zaplatí podnikatelé dopravy nebo jejich zmocněnci daň z jízdného v hotovosti u vstupního celního úřadu, a byla-li doprava nastoupena v tuzemsku nebo jde-li o doplatek na dani, u výstupního celního úřadu. O zaplacení daně vydá celní úřad daňový list, ve kterém při dopravě osob z ciziny do tuzemska nebo z ciziny přes tuzemsko do ciziny uvede též údaj počítadla vzdálenosti (kilometrů a pod.). Výstupní celní úřad zjistí pak podle údaje počítadla skutečný počet projetých kilometrů a předepíše případný doplatek na dani. Vzorec daňového listu vydá ministerstvo financí.

§ 39.

K § 80 zákona.

(1) Ministerstvo financí, po případě finanční úřady jím zmocněné, mohou při pravidelné hromadné dopravě osob povolit paušalování daně z jízdného, a to zejména pro dopravu menšího rozsahu a pro dopravu, při které obvyklý způsob vybírání a odvádění daně by byl zvláště obtížný.

(2) Paušalování daně z jízdného jest ujednání mezi finanční správou a osobou povinnou.

nou k odvádění daně, kterým stanoví se odchylný způsob vybírání a odvádění daně při pravidelné hromadné dopravě osob. Paušál jest náhradou za daň, kterou jinak by bylo platiti z jízdného za tuto dopravu.

(3) Při stanovení výše paušálu přihlíží se ke schválenému jízdnímu řádu a sazebníku, k počtu dopravovaných osob, k příjmu na jízdném, k soutěži jiné dopravy, k počtu a druhu motorových vozidel používaných k dopravě, k provozním výdajům, jakož i k dalším okolnostem, které mají nebo pravděpodobně budou míti vliv na rozsah provozu.

(4) Ujednání o paušalování daně z jízdného uzavírá se zpravidla na jeden kalendářní rok s právem oboustranné čtvrtletní výpovědi. Nebylo-li ujednání před uplynutím doby, na kterou bylo uzavřeno, včas vypověděno a byla-li podána osobou uvedenou v § 74, odst. 2 zákona žádost o paušalování daně na příští období (kalendářní rok), zůstává až do projednání této žádosti i pro další období prozatím v platnosti dosavadní ujednání.

(5) Paušál platí se ve stejných měsíčních lhůtách napřed, a to nejpozději prvního dne příslušného měsíce, a připadne-li tento den na neděli, státem uznaný svátek nebo památný den, následujícího všedního dne.

(6) Při změnách nastalých ve smluvním období v základu vzatém pro paušalování, na př. při zvýšení počtu autobusů, při změnách jízdního řádu, sazebníku a pod., může finanční správa žádati poměrné zvýšení paušálu nebo prohlásiti uzavřené ujednání za zrušené dnem, kterého tyto změny nastaly. Osoby, jimž byla daň z jízdného paušalována, jsou oprávněny žádati poměrné snížení paušálu, nastaly-li ve smluvním období změny v základu vzatém pro paušalování toto snížení odůvodňující (na př. snížení počtu autobusů a pod.).

(7) Osoby, jimž byla daň z jízdného paušalována, jsou povinny vésti záznam, do kterého denně zapisují počet vykonaných spojů na celé trati nebo na jednotlivých jejích úsecích, úhrnný počet dopravených osob a vybrané jízdné. Tento záznam nahrazuje denní účet jízdních lístků (§ 42). Dále jsou tyto osoby povinny zasílati vždy do pátého dne příštího měsíce příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu měsíční výpočet daně z jízdného (§ 77, odst. 4 zákona), ve kterém však vyznačí toliko celkové jízdné přijaté za uplynulý měsíc, den platby a částku paušálu zaplacenou za běžný měsíc.

(8) Jinak platí i pro způsob vybírání a od-

vádění daně z jízdného paušálem příslušná ustanovení VIII hlavy zákona.

§ 40.

K § 81 zákona.

O žádostech za vrácení daně rozhodují finanční úřady I. stolice uvedené v § 84 zákona.

§ 41.

K § 82 zákona.

(1) Osoby uvedené v § 74, odst. 2 zákona jsou povinny ohlásiti písemně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu nejpozději tři dny před zahájením dopravy tyto údaje:

a) své jméno nebo firmu, bydliště (sídlo) a stanoviště živnosti,

b) jméno a bydliště náměstka, pachtýře nebo vnučeného správce (§ 7 zákona),

c) údaje koncesní listiny uvedené v § 26, odst. 1, písm. b), c), d) a e) zákona,

d) dopravní řád, sazebník a jízdní řád (§ 23, odst. 1 zákona),

e) rejstříkové (evidenční) značky a přesné označení stanoviště motorových vozidel, kterými doprava bude provozována, jakož i údaj, zda a na kterých tratích provozují již pravidelnou hromadnou dopravu osob.

(2) Změny těchto údajů jest oznamovati příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu v nejbližší příštích měsíčních výpočtech daně z jízdného.

(3) Ohlašovací povinnost podle odstavce 1 vztahuje se také na dopravu, která jest podle § 73, odst. 1 zákona od daně osvobozena. Důchodkovému kontrolnímu úřadu jest také písemně oznámiti nejpozději do tří dnů všechny změny nastalé v ohlášených údajích.

§ 42.

K § 83 zákona.

(1) Osoby uvedené v § 74, odst. 2 zákona, s výjimkou osob, kterým byla daň z jízdného paušalována, jsou povinny, provozují-li pravidelnou hromadnou dopravu osob, vésti pro každé motorové vozidlo a pro každou trať úředně označené denní účty jízdních lístků, jichž vzorec musí býti schválen finančním úřadem I. stolice a do kterých musí denně zapisovati nejvyšší čísla zásoby jízdních lístků podle jejich ceny, počet přijatých a vydaných jízdních lístků jednotlivě podle jejich ceny a ihned po ukončení každé jízdy nejvyšší čísla zbylých (neprodaných) jízdních lístků. Denní

účet sestavuje se pro každý den zvlášť a musí býti po ukončení poslední jízdy uzavřen vyznačením celkové částky denního příjmu.

(2) Denní účty připojují se k výpočtu daně z jízdného za příslušný měsíc (§ 77 zákona) a předkládají se zároveň s výpočtem příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu.

§ 43.

K § 85 zákona.

(1) V platebním příkaze budiž uvedeno:

a) jméno, zaměstnání a bydliště (sídlo) dlužníka,

b) všechny skutečnosti odůvodňující daňový dluh,

c) číselná částka dlužné daně,

d) způsob, jakým má býti daň zaplacená,

e) výzva k dlužníkovi, aby dlužnou daň zaplatil do 15 dnů po doručení platebního příkazu, s poukazem, že jinak bude bez předchozí upomínky exekučně vymáhána a že jeho motorové vozidlo (vlečný vůz) bude úředně zajištěno,

f) poučení o oprávněném prostředku a o vyloučení odkládacího účinku co do placení a vymáhání dlužné daně.

(2) O úředním zajištění motorových vozidel a vlečných vozů platí předpisy § 31, odst. 3 až 5 tohoto nařízení. O hrazení nákladů spojených s tímto úředním zajištěním platí obdobně předpisy § 21 tohoto nařízení.

§ 44.

K § 90 zákona.

Poukazem o zaplacené dani z motorových vozidel podle ustanovení § 90, odst. 7 zákona rozumí se stvrzenka šekového vplatního lístku nebo daňový list.

§ 45.

K § 93 zákona.

(1) Příklady k ustanovení § 93, odst. 2 zákona:

a) Z tuzemského osobního automobilu o válcovém obsahu 5'3 litrů byla zaplacená daň z motorových vozidel na rok 1935 částkou 4.200 Kč. Z této částky započte se polovina, t. j. 2.100 Kč na daň za dobu od 1. ledna do 30. června 1935 a ze zbytku 2.100 Kč sčítuje se 1.350 Kč na dobu od 1. července do 31. prosince 1935. O daňovém přeplatku 750 Kč se rozhodne podle ustanovení § 70 zákona.

b) Z tuzemského osobního automobilu o válcovém obsahu 1'1 litru byla zaplacená daň z motorových vozidel na rok 1935 částkou 350 Kč. Z této částky započte se polovina, t. j. 175 Kč na daň za dobu od 1. ledna do 30. června 1935 a zbytek 175 Kč sčítuje se na daňovou platební povinnost stanovenou podle sazby uvedené v § 63, odst. 1, písm. b) zákona v částce 200 Kč. Na daňový nedoplatek 25 Kč třeba vydati platební příkaz podle ustanovení § 85, odst. 2 zákona.

(2) Držitelé motorových vozidel, s výjimkou výrobců motorových vozidel nebo karosérií, správkáren motorových vozidel a obchodníků motorovými vozidly, která ke dni 1. července 1935 nejsou opatřena rejstříkovou (evidenční) značkou přidělenou jim příslušným okresním (státním policejním) úřadem a kterých se z jakéhokoliv důvodu nepoužívá k jízdě, jsou povinni nejpozději 31. července 1935 ohlásiti je u důchodkového kontrolního úřadu, v jehož obvodu se nacházejí, a to písemně na vzorci vydaném ministerstvem financí. Ohlášku, kterou třeba podat pro každé motorové vozidlo zvlášť, jest přesně, správně a čitelně ve všech bodech vyplniti.

§ 46.

K §§ 95 a 96 zákona.

Podrobnosti k ustanovením §§ 95 a 96 zákona budou stanoveny zvláštním vládním nařízením.

§ 47.

K § 107 zákona.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1935, s výjimkou ustanovení § 25, která platí ode dne 20. dubna 1935. Toto nařízení provedou ministři financí, národní obrany, průmyslu, obchodu a živností, pošt a telegrafů, veřejných prací, vnitra a železnic v dohodě se zúčastněnými ministry.

Malypetr v. r.,

též za ministra Dr. Trapla.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.

Machník v. r.

Dr. Krčmář v. r.

Nečas v. r.,

Dr. Dérer v. r.

též za ministra Bechyně.

Najman v. r.

Dr. Czech v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Spina v. r.

